

เอกสารประกอบการบรรยาย
การเตรียมสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถทั่วไป (ภาค ก) ประจำปี 2561
สำนักงาน ก.พ.

โครงการ “เตรียมความพร้อมสู่เส้นทางราชการ”
วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โดย

นายสรายุทธ เชื้ออ่อน

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด

- รบ.เกียรติคุณอันดับ 1 วิทยาลัยการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- รปม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) (ทุน Full scholarship)
- สอบแข่งขันเข้ารับราชการในตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ได้ลำดับที่ 4 ของประเทศ

การสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถทั่วไป ประจำปี 2561
สำนักงาน ก.พ.

❖ ในปีพ.ศ.2561 สำนักงาน ก.พ. รับสมัครสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถทั่วไป หรือที่เราเรียกกันย่อๆ ว่า สอบภาค ก จำนวน 4 ระดับวุฒิการศึกษา ประกอบด้วย **ระดับปวช./ ปวส./ปริญญาตรี และ/ปริญญาโท**

❖ มีสนามสอบทั้งสิ้น 13 ศูนย์สอบ คือ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี เชียงใหม่ พิษณุโลก นครราชสีมา อุตรธานี อุบลราชธานี ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี และสงขลา

❖ **หลักสูตรและวิธีการสอบ**

○ **ทดสอบวิชาความสามารถทั่วไป และวิชาภาษาไทย (คะแนนเต็ม 150 คะแนน)**
โดยวิธีการสอบข้อเขียน ดังต่อไปนี้

(1) **วิชาความสามารถทั่วไป (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)** เป็นการสอบเพื่อวัดความสามารถ

- **ด้านการคิดคำนวณ**

โดยทดสอบความสามารถในการประยุกต์ใช้ความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์เบื้องต้น การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของจำนวนหรือปริมาณ การแก้ปัญหาเชิงปริมาณและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณต่าง ๆ และ

- **ด้านเหตุผล**

โดยทดสอบความสามารถในการคิดหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงของคำ ข้อความ หรือรูปภาพ การหาข้อยุติหรือข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล จากข้อความ สัญลักษณ์ รูปภาพ สถานการณ์ หรือแบบจำลองต่าง ๆ

(2) **วิชาภาษาไทย (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)** เป็นการสอบเพื่อวัดความสามารถ

- **ด้านความเข้าใจภาษา**

โดยทดสอบความสามารถในการอ่านและการทำความเข้าใจกับบทความหรือข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามที่ตามมาในแต่ละบทความ หรือข้อความ รวมทั้งการสรุปความและตีความ และ

- **ด้านการใช้ภาษา**

โดยทดสอบความสามารถในการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ การเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา และการเรียงข้อความ

○ **ทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน)** โดยวิธีการสอบข้อเขียนเป็นการสอบเพื่อวัดความสามารถด้านการพูด เขียน อ่าน และฟังภาษาอังกฤษ และความเข้าใจสาระสำคัญของข้อความในระดับเบื้องต้น

❖ หลักเกณฑ์การสอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไป

○ ผู้ที่จะถือว่าเป็นผู้สอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไป ต้องเป็นผู้สอบวิชาความสามารถทั่วไป และวิชาภาษาไทย ได้คะแนนรวมกันไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 60 และสอบวิชาภาษาอังกฤษได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 50

ทั้งนี้ เฉพาะระดับปริญญาโท ผู้สอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไป ต้องเป็นผู้สอบวิชาความสามารถทั่วไป และวิชาภาษาไทย ได้คะแนนรวมกันไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 65 และสอบวิชาภาษาอังกฤษ ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 50

○ ผู้ที่สอบผ่านวิชาความสามารถทั่วไป และวิชาภาษาไทย แต่สอบไม่ผ่านวิชาภาษาอังกฤษในการสอบครั้งเดียวกันนี้ มีสิทธิสมัครสอบเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษได้อีก 1 ครั้ง โดยสำนักงาน ก.พ. จะประกาศกำหนดการรับสมัครสอบเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษให้ทราบในวันประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไป ในวันที่ 26 กันยายน 2561

○ ผู้สมัครสอบเพื่อวัดความรู้ความสามารถทั่วไปที่มีหลักฐานรับรองผลการทดสอบภาษาอังกฤษ TOEFL (ไม่รวม TOEFL ITP) TOEIC IELTS CU TEP หรือ TU GET ที่ยังไม่หมดอายุการรับรองผลการทดสอบ และได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของการทดสอบนั้น ๆ ตามรายละเอียดเงื่อนไขผลการทดสอบภาษาอังกฤษที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด สามารถส่งสำเนาหลักฐานดังกล่าว เพื่อให้สำนักงาน ก.พ.ตรวจสอบและออกหนังสือรับรองผลการสอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไปของสำนักงาน ก.พ. หากสอบผ่านวิชาความสามารถทั่วไป และวิชาภาษาไทย ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ. จะถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับเอกสารเป็นสำคัญ

❖ หนังสือรับรองผลการสอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไปของสำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. จะประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไปประจำปี 2561 ในวันที่ 26 กันยายน 2561 ทางเว็บไซต์ <http://job2.ocsc.go.th>

❖ การนำ หนังสือรับรองผลการสอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไปของสำนักงาน ก.พ. ไปใช้ในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการของส่วนราชการต่าง ๆ

- หนังสือรับรองผลการสอบผ่านฯ ภาค ก. ของสำนักงาน ก.พ. สามารถใช้ได้ตลอดไป เว้นแต่ ก.พ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- หนังสือรับรองผลการสอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไปของสำนักงาน ก.พ. ในระดับวุฒิการศึกษาที่สูงกว่าสามารถนำไปใช้ในการสอบแข่งขันในระดับวุฒิการศึกษาที่ต่ำกว่าได้
- ผลการสอบถือเป็นโมฆะ เมื่อ (1) เลขประจำตัวประชาชนของผู้สอบผ่านการวัดความรู้ความสามารถทั่วไปไม่ตรงกับเลขประจำตัวประชาชนของกรมการปกครอง (2) ผู้สอบผ่านไม่สำเร็จการศึกษาภายในปี การศึกษา ๒๕๖๑

คำสำคัญของการสอบภาค ก.

- 1 ปีสอบ 1 ครั้ง
- สอบผ่านแล้วสามารถใช้ได้ตลอดไปไม่มีวันหมดอายุ
- ใช้เป็นใบเบิกทางสำหรับการสอบบรรจุเข้ารับราชการในส่วนราชการต่างๆ สำหรับสอบภาค ข
- สถิติจำนวนผู้เข้าสอบที่ผ่านมา ประมาณ 3-4 แสนคนต่อปี มีผู้สอบผ่านเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ 3-5 และในปี 2561 มีผู้เข้าสอบจำนวน 450,000 คน

หลักสูตรและวิธีการสอบ และ เกณฑ์การสอบผ่าน

1. ทดสอบวิชาความสามารถทั่วไป และวิชาภาษาไทย มีข้อสอบ 60 ข้อ (คะแนนเต็ม 150 คะแนน) เกณฑ์การสอบผ่าน ต้องทำข้อสอบให้ได้ร้อยละ 60 นั่นคือ 36 ข้อ (90 คะแนน) โดยวิธีการสอบข้อเขียน ดังต่อไปนี้

(1) วิชาความสามารถทั่วไป มีข้อสอบ 40 ข้อ (คะแนนเต็ม 100 คะแนน) เป็นการสอบเพื่อวัดความสามารถ

- ด้านการคิดคำนวณ จำนวน 20 ข้อ (50 คะแนน)

โดยทดสอบความสามารถในการประยุกต์ใช้ความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์เบื้องต้น การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของจำนวนหรือปริมาณ การแก้ปัญหาเชิงปริมาณและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณต่าง ๆ เช่น

โจทย์อนุกรม

โจทย์คณิตศาสตร์ทั่วไป ได้แก่ ร้อยละ ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับเรื่อง กำไร-ขาดทุน การเพิ่มราคา-การตรวจราคาสินค้า การเปรียบเทียบความแตกต่าง หรือการเปลี่ยนแปลงปริมาณ เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลโจทย์บทความ กราฟ ตาราง

- ด้านเหตุผล จำนวน 20 ข้อ (50 คะแนน)

โดยทดสอบความสามารถในการคิดหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงของคำ ข้อความ หรือรูปภาพ การหาข้อยุติหรือข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล จากข้อความ สัญลักษณ์ รูปภาพ สถานการณ์ หรือแบบจำลองต่าง ๆ เช่น

การพิจารณาความสัมพันธ์ อุปมา-อุปมัย

โจทย์เงื่อนไขทางภาษา/สรุปความจากภาษา

โจทย์สัญลักษณ์-เครื่องหมาย/สรุปความจากสัญลักษณ์

การสรุปเหตุผลเชิงตรรกะ

(2) วิชาภาษาไทย มีข้อสอบ 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน) เป็นการสอบเพื่อวัดความสามารถ

- ด้านความเข้าใจภาษา

โดยทดสอบความสามารถในการอ่านและการทำความเข้าใจกับบทความหรือข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามที่ตามมาในแต่ละบทความ หรือข้อความ รวมทั้งการสรุปความและตีความ และ

- ด้านการใช้ภาษา

โดยทดสอบความสามารถในการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ การเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา และการเรียงข้อความ

2. ทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ มีข้อสอบ 25 ข้อ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน) เกณฑ์การสอบผ่านร้อยละ 50 ต้องทำข้อสอบให้ได้ 13 ข้อ (26 คะแนน) สอบไม่ผ่านสอบซ่อมได้

วิชาความรู้ความสามารถทั่วไป

มีข้อสอบ 40 ข้อ (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)

❖ ด้านการคิดคำนวณ จำนวน 20 ข้อ (50 คะแนน)

➤ โจทย์อนุกรม

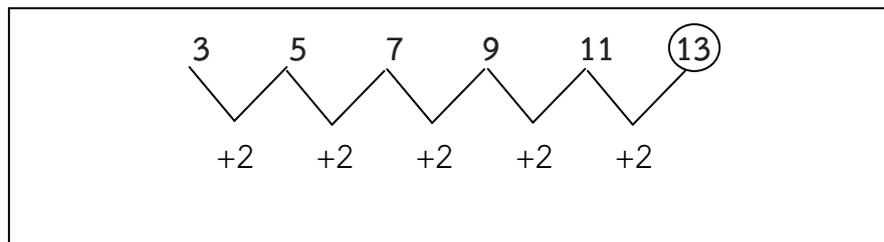
อนุกรม หมายถึง ชุดของตัวเลข (series of number) ที่จัดเรียงกันภายใต้กฎเกณฑ์ที่แน่นอนอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกัน ซึ่งในการทำโจทย์อนุกรม จะต้องค้นหากฎเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงของชุดตัวเลข และนำไปพิจารณาเพื่อค้นหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุดและสอดคล้องกับกฎเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงที่ค้นพบ

การคิดโจทย์อนุกรม ชั้นแรกให้พิจารณาหาค่าความแตกต่าง (differences) ที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเลขแต่ละคู่ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้เห็นความชัดเจนของการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นก่อนจะพิจารณาหากฎเกณฑ์ต่อไป

ตัวอย่าง จงหาลำดับถัดไปของอนุกรมต่อไปนี้

3 5 7 9 11

ในการพิจารณาคำตอบจะเริ่มจากการพิจารณาค่าความแตกต่างระหว่างตัวเลข ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

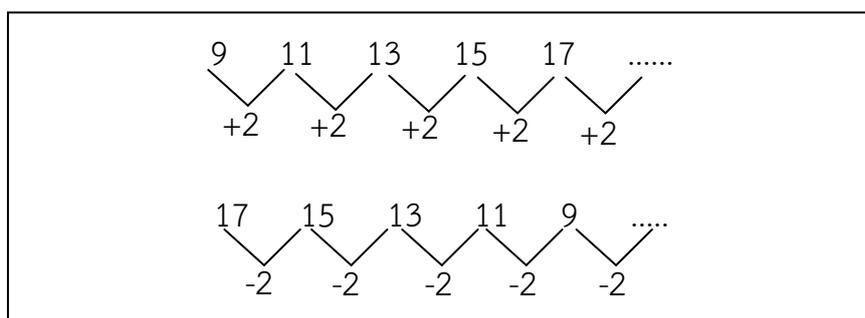

จากอนุกรมดังกล่าวเมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างตัวเลขจะเห็นว่าเกิดจากการบวกเลขอนุกรมที่เพิ่มขึ้นทีละ 2 และได้คำตอบ คือ 13

อย่างไรก็ตามอนุกรมมีหลายรูปแบบ ง่าย-ยาก แตกต่างตามแต่กฎเกณฑ์ที่โจทย์หรือผู้วัดต้องการวัดผล แต่ที่มักจะพบบ่อยจะมีรูปแบบสำคัญ ดังนี้

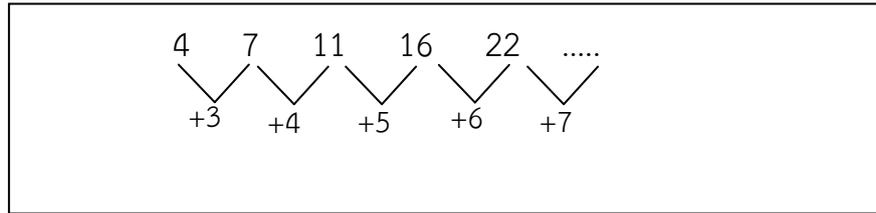
1.1 อนุกรมการบวกหรือลบค่าคงที่

เช่น

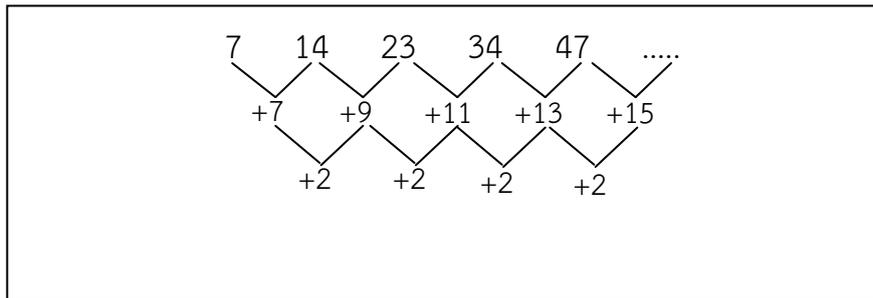
1.2 อนุกรมการบวกเรียงลำดับ เพิ่มขึ้นครั้งละ 1 ลำดับ ชั้นเดียว

เช่น

1.3 อนุกรมการบวกสัดส่วน 2 ชั้น

เช่น

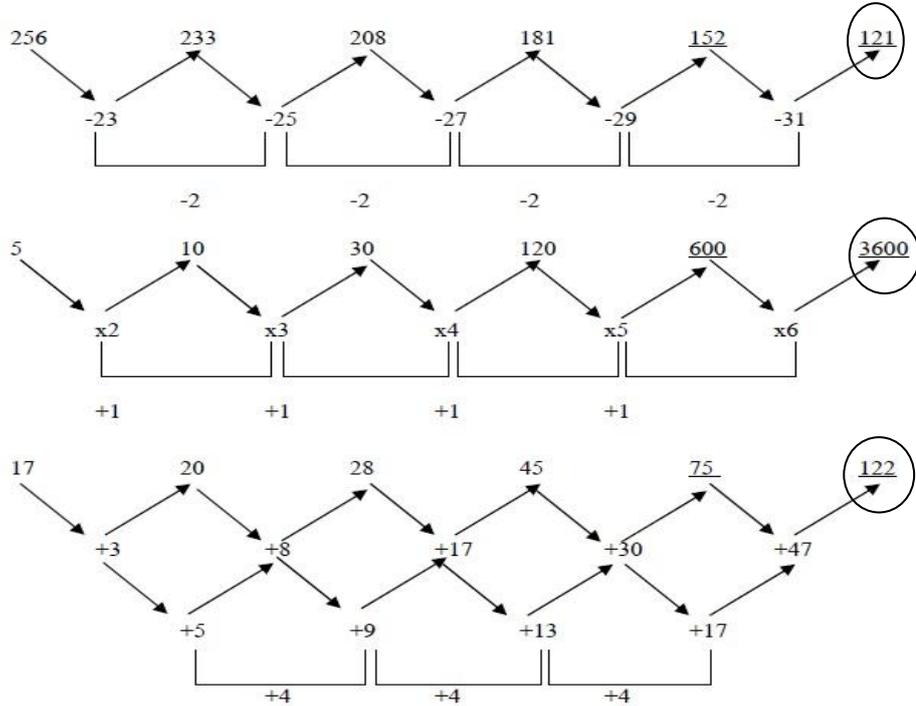

1.4 อนุกรมลำดับหลายชั้น

เป็นลำดับเลขอนุกรม มีค่าความแตกต่างระหว่างตัวเลขมีลักษณะเป็นเลขอนุกรมด้วย

เช่น

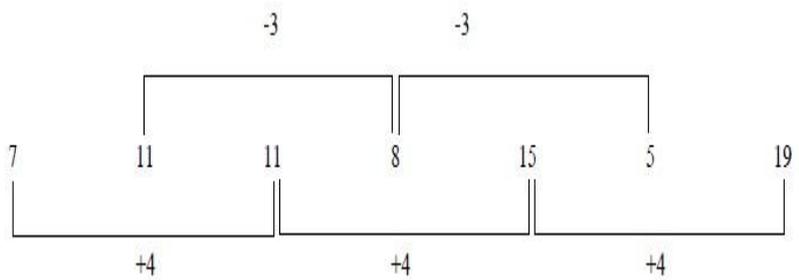
- ถ้าความต่างระหว่างตัวเลขไม่มากจะใช้วิธีการบวกหรือลบ
- ถ้าความต่างระหว่างตัวเลขมากให้สันนิษฐานว่าจะใช้วิธีคูณหรือยกกำลังหรือหารในการหาเลขอนุกรม
- ** จะต้องหาจนกว่าความแตกต่างระหว่างตัวเลขคงที่ เช่น เท่ากัน เพิ่มขึ้นตามลำดับ

1.5 อนุกรมลำดับเว้นระยะ

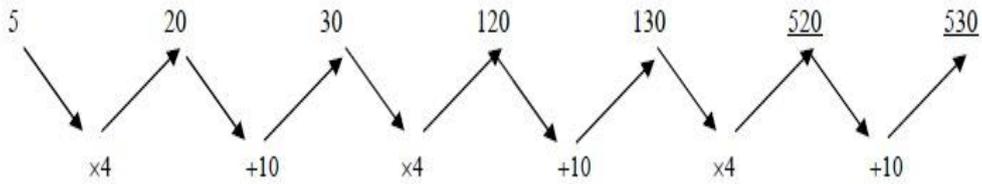
เป็นลำดับเลขอนุกรม ซึ่งประกอบด้วยอนุกรมมากกว่า 1 ซ้อนกันอยู่ในโจทย์เดียวกัน เช่น

- ข้อสังเกต**
- อนุกรมเว้นระยะจะมีจำนวนตัวเลขที่มากกว่า 5 ตัวให้สันนิษฐานไว้เลยว่าเป็นอนุกรมเว้นระยะ

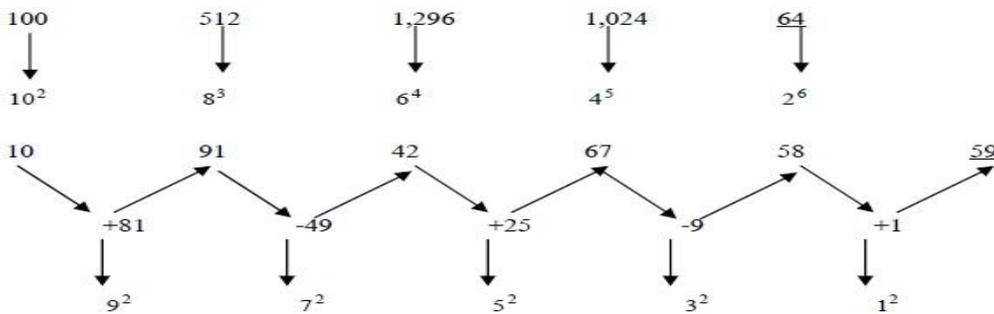
1.6 อนุกรมลำดับแบบมีค่าแตกต่างเป็นชุด

ลำดับแบบมีค่าแตกต่างเป็นชุด เป็นลำดับอนุกรมที่เกิดจากค่าความแตกต่างที่เป็นชุด คือหลายตัวประกอบขึ้นมาและใช้ค่าแตกต่างที่เป็นชุดดังกล่าวในการพิจารณาเลขอนุกรมลำดับถัดไป เช่น

1.7 อนุกรมลำดับยกกำลัง

ลำดับยกกำลัง เป็นลำดับเลขอนุกรม ซึ่งเกิดจากการยกกำลังของตัวเลขต่าง ๆ หรืออาจเกิดจากค่าความแตกต่างที่อาจเป็นเลขยกกำลัง เช่น

แบบฝึกหัด

- ข้อ 1 1 3 5 7 9
 ก. 11 ข. 13 ค. 15 ง. 17
- ข้อ 2 13 9 3 15 25 5 17 49 7 19 81 9 21
 ก. 11 ข. 23 ค. 121 ง. 411
- ข้อ 3 10 11 19 46 110
 ก. 8 ข. 27 ค. 150 ง. 235
- ข้อ 4 1 7 3 10 5 13
 ก. 7 ข. 9 ค. 11 ง. 15
- ข้อ 5 1 10 5 2 9 7 3 8 9 4
 ก. 5 ข. 6 ค. 7 ง. 9

เฉลย

ข้อ 1 ตอบ ก. 11
 ข้อ 2 ตอบ ค. 121
 ข้อ 3 ตอบ ง. 235
 ข้อ 4 ตอบ ก. 7
 ข้อ 5 ตอบ ค. 7

นอกจากนี้ มักจะมีข้อสอบอนุกรมอีกประเภทที่มักจะออกข้อสอบ ได้แก่

➤ การเรียงผิบลำดับ

เป็นเรื่องทำนองเดียวกับการการเรียงตัวเลข เพียงแต่แบบนี้จะให้พิจารณาหาจำนวนเลขที่เรียงผิ

ตัวอย่าง เช่น จงหาจำนวนเลขที่เรียงผิบลำดับจากอนุกรมต่อไปนี้

1 3 5 6 9

ก. 1 ข. 3 ค. 5 ง. 6 จ. 9

โจทย์คณิตศาสตร์ทั่วไป

โจทย์ข้อสอบคณิตศาสตร์ทั่วไป มีจุดมุ่งหมายในการวัดความสามารถในการวิเคราะห์โจทย์ โดยอาศัยหลักการพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ไม่ซับซ้อน โดยมุ่งวัดทักษะความสามารถในเชิงการคิดคำนวณของแต่ละบุคคล ซึ่งความสามารถดังกล่าวอาจมีความจำเป็นต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ของการทำงาน เช่น การคิดคำนวณในเรื่องร้อยละ ระยะทาง อัตราส่วน หรือการหาความสัมพันธ์ ในเชิงเรขาคณิต เป็นต้น

ดังนั้น โจทย์คณิตศาสตร์ทั่วไปที่ปรากฏในข้อสอบจึงเป็นโจทย์ที่ค่อนข้างพื้นฐาน ไม่สลับซับซ้อน แต่ต้องอาศัยพื้นฐานความเข้าใจในหลักการคิดคำนวณของแต่ละวิธีการ รวมทั้ง การจดจำสูตรที่สำคัญในบางเรื่อง ข้อสอบดังกล่าวแม้ว่าในปัจจุบันสัดส่วนการออกข้อสอบจะลดน้อยลง แต่การรู้หลักการดังกล่าวก็จะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้พิจารณาข้อสอบส่วนอื่น เช่น เงื่อนไขภาษา หรือการวิเคราะห์ข้อมูลเพียงพอ เป็นต้น ในตอนนี้จึงขอเสนอหลักการและวิธีคิดของการแก้โจทย์คณิตศาสตร์แต่ละประเภทที่มักจะพบในการออกข้อสอบเรียงลำดับ ต่อไปนี้

➤ โจทย์ร้อยละ

อันดับแรกต้องรู้กันก่อนว่า คำว่า **“เปอร์เซ็นต์ (%)”** และคำว่า **“ร้อยละ”** มีความหมายเดียวกันกล่าวคือ **เป็นการเปรียบเทียบจำนวนที่สนใจกับ 100** ซึ่งหากโจทย์ถามหา ร้อยละ คำตอบที่ได้จะไม่ตามด้วยเครื่องหมาย % หรือหากโจทย์ถามหา % คำตอบจะไม่นำหน้าด้วยคำว่า ร้อยละ เนื่องจาก เปอร์เซ็นต์ หรือ ร้อยละ เป็นการเทียบจำนวนใดๆ กับ 100

ดังนั้นหากเราต้องการเขียน % หรือ ร้อยละในรูปเศษส่วนก็สามารถทำได้

เช่น

$$\text{ร้อยละ } 10 = 10/100$$

$$75\% = 75/100$$

โจทย์ร้อยละที่ปรากฏทั่วไปมักเกี่ยวข้องกับเรื่อง กำไร-ขาดทุน การเพิ่มราคา การตรวจราคาสินค้า การเปรียบเทียบความแตกต่าง หรือการเปลี่ยนแปลงปริมาณ เป็นต้น ซึ่งมีหลักในการพิจารณา ดังนี้

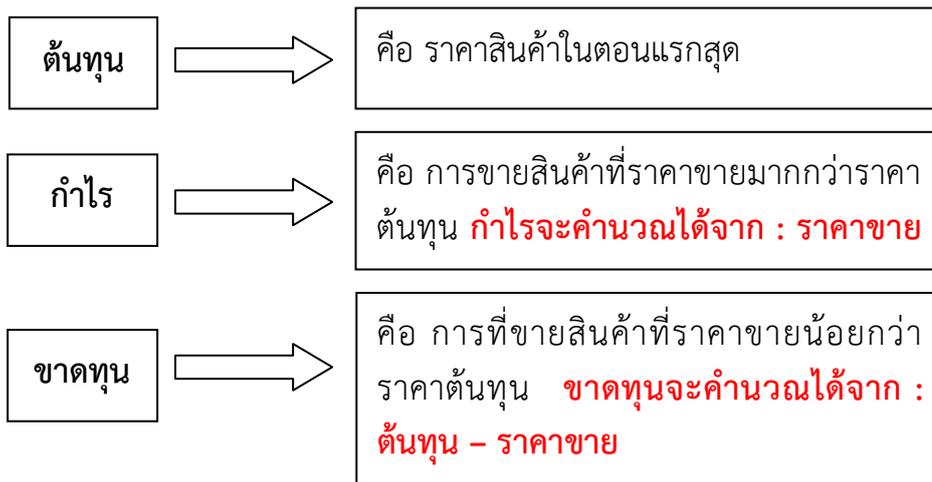
○ โจทย์เกี่ยวกับกำไร-ขาดทุน

การเปรียบเทียบว่าการค้าขายจะกำไรหรือขาดทุนจะต้องเทียบรายรับกับเงินทุนที่ลงไป เช่นเดียวกับการกล่าวถึง กำไร-ขาดทุนในรูปร้อยละก็ต้องเปรียบเทียบกับทุนเป็นจำนวนร้อย เช่น

กำไร 5% หมายถึง ทุน 100 บาท กำไร 5 บาท หรือขายได้ 105 บาท

ขาดทุน 12% หมายถึง ทุน 100 บาท ขาดทุน 12 บาท หรือขายได้ 88 บาท

การเรียนรู้ในหัวข้อนี้สิ่งที่ต้องเข้าใจเป็นเป็นอันดับแรกคือความหมายของคำว่า “กำไร”, “ขาดทุน” และ “ต้นทุน”

ตัวอย่างโจทย์ประเภท กำไร-ขาดทุน มีอยู่หลายประเภท ตัวอย่างเช่น

– ซื้อรองเท้ามาในราคา 2500 บาท ขายต่อได้กำไร 15% จงหาว่าขายรองเท้าได้กำไรกี่บาท

สำหรับหลักการในการแก้โจทย์ปัญหาประเภทนี้ก็ไม่ยาก เพียงแต่ต้องตีโจทย์ให้แตกว่า สิ่งไหนคือ “ต้นทุน”, “กำไร” หรือ “ขาดทุน” กันแน่

จากโจทย์ตัวอย่าง ซื้อรองเท้ามาในราคา 2500 บาท ขายต่อได้กำไร 15% จงหาว่าขายรองเท้าได้กำไรกี่บาท

ต้นทุน : ราคาของรองเท้าที่ซื้อมาในตอนแรก 2500 บาท

กำไร : 15%

สิ่งที่โจทย์ต้องการ : ขายรองเท้าได้กำไรกี่บาท

****วิธีทำ** สำหรับการแก้โจทย์ปัญหาประเภท กำไร ขาดทุน อาจจะใช้วิธี “ตารางซื้อขาย” ในการแก้โจทย์เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งลักษณะตารางที่จะใช้ได้การแก้โจทย์ปัญหาประเภทนี้มีลักษณะดังนี้

	ต้นทุน	ราคาขาย/ซื้อ	กำไร/ขาดทุน
สำหรับใส่ร้อยละ หรือ %			
สำหรับราคาซื้อขายจริง			

สำหรับหลักการ การใช้ “ตารางซื้อขาย” ไม่ยาก โดยมีหลักการใช้ ดังนี้

- ตารางในบรรทัดแรกจะใช้สำหรับใส่ข้อมูลที่เป็น ร้อยละ หรือ %
- ตารางในบรรทัดที่สองจะใช้สำหรับข้อมูลที่เป็น การซื้อขายจริง

ตัวอย่างที่ 1

ซื้อรองเท้ามาในราคา 2500 บาท ขายต่อได้กำไร 15% จงหาว่าขายรองเท้าได้กำไรกี่บาท

ต้นทุน : ราคาของรองเท้าที่ซื้อมาในตอนแรก 2500 บาท

กำไร : 15%

สิ่งที่โจทย์ต้องการ : ขายรองเท้าได้กำไรกี่บาท

นำข้อมูลได้มากรอกลงในตาราง โดยส่วนของ % ให้ เทียบกับ 100

เช่น ถ้าโจทย์กำหนดว่าได้กำไร 15% นั้นหมายถึง ถ้าสินค้าต้นทุนราคา 100 บาทจะขายในราคา 115 บาท ($100 + 15$) สามารถกรอกข้อมูลลงในตารางได้ดังนี้

กำไร 15% สามารถเปรียบเทียบได้โดย หากต้นทุน 100 บาท

ราคาขายจะเป็น 115 บาท

	ต้นทุน	ราคาขาย/ซื้อ	กำไร/ขาดทุน
สำหรับใส่ร้อยละ หรือ %	100	115	15
สำหรับราคาซื้อขายจริง	2500	x	y

ราคาที่ซื้อรองเท้ามาเมื่อนำมาขายต่อ
ราคนั้นจะกลายเป็นต้นทุนของรองเท้า

เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดที่โจทย์กำหนดให้มาใส่ลงในตารางจะทำให้ทราบว่าสิ่งที่เราต้องการหา คือ ส่วนใด โดยสามารถหาคำตอบได้จากการคูณไขว้ หรือ บัญญัติไตรยางค์ ตามแต่ที่ถนัด

โจทย์ข้อนี้ถามหากำไร ดังนั้นให้จับคู่คุณไขว้ระหว่าง “ต้นทุน” (ที่รู้ข้อมูลทั้งหมด) กับ “กำไร/ขาดทุน” ตามตารางด้านล่าง

	ต้นทุน	ราคาขาย/ซื้อ	กำไร/ขาดทุน
สำหรับใส่ร้อยละ หรือ %	100	115	15
สำหรับราคาซื้อขายจริง	2500	x	y

จะได้ว่า

$$100 \times Y = 2500 \times 15$$

$$Y = \frac{2500 \times 15}{100}$$

$$Y = 375$$

เมื่อ Y แทน กำไรที่ได้จากการขายรองเท้าด้วยต้นทุน 2500 บาท

ตอบ ขายรองเท้าได้กำไร 375 บาท

ตัวอย่างที่ 2

สินค้าชิ้นหนึ่งซื้อมาในราคา 180 บาท และขายไปโดยได้กำไร 10% สินค้าดังกล่าวขายไปในราคาเท่าใด

- ก. 188 บาท ข. 192 บาท ค. 198 บาท ง. 200 บาท จ. 210 บาท

วิธีคิด

สมมติ ถ้าเราซื้อสินค้ามา 100 บาท เพื่อให้ได้กำไร 10% เราจะต้องขายในราคาที่สูงกว่าต้นทุน 10 บาท เพื่อให้ได้กำไร 10% เพราะ ค่า 10% ของยอด 100 มีค่าเท่ากับ 10 สรุป เราจะต้องขายในราคา 110 บาท

ดังนั้น ถ้าเราซื้อสินค้ามาในราคา 180 บาทเราจะต้องขายเท่าใดจึงจะได้กำไร 10%

วิธีการ เราจะต้องค้นหา 10% ของ 180 ให้ได้ว่ามีค่าเท่าใดให้ได้ก่อนแล้วจึงนำมาบวกกับ 180 เราจึงจะได้คำตอบ คือราคาขาย

โดยวิธีการ เอราราคาที่ซื้อสินค้ามา คือ 180 คูณด้วยจำนวน % คือ 10 แล้วหารด้วย 100

$$180 \times 10/100 = 18$$

$$\text{เมื่อนำ } 180 + 18 = 198 \text{ บาท}$$

คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ค. 198 บาท

○ โจทย์ผลบวกเลขหลายจำนวนเรียงกัน

1. เลขหลายจำนวนที่เริ่มต้นจาก 1

สูตร

$$\text{ผลบวก} = \frac{(\text{ต้น} + \text{ปลาย}) \times \text{ปลาย}}{2}$$

ต้น คือ ตัวเลขตัวแรก หรือ ตัวต้น

ปลาย คือ ตัวเลขตัวสุดท้ายหรือ ตัวปลาย

ตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{จงหาผลบวกของเลขเรียงกันจาก 1 ถึง 30} &= \frac{(1+30) \times 30}{2} \\ &= 465 \end{aligned}$$

2. เลขหลายจำนวนที่ไม่ได้เริ่มจาก 1

สูตร

$$\text{ผลบวก} = \frac{(\text{ต้น} + \text{ปลาย}) \times (\text{เทอม})}{2} \xrightarrow{\text{หาได้จาก}} \text{ปลาย} - \text{ต้น} + 1$$

ตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{จงหาผลบวกของเลขเรียงกันจาก 50 ถึง 100} &= \frac{(50+100) \times 51}{2} \\ &= 3,825 \end{aligned}$$

3. เลขหลายจำนวนเรียงกันเฉพาะเลขคี่ หรือเลขคู่

สูตร

$$\text{ผลบวก} = \frac{(\text{ต้น} + \text{ปลาย}) \times (\text{เทอม})}{2} \xrightarrow{\text{หาได้จาก}} \frac{(\text{ปลาย} - \text{ต้น}) + 1}{2}$$

ตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{จงหาผลบวกของเลขคู่เรียงกันจาก 10 ถึง 20} &= \frac{(10+20) \times 6}{2} \\ &= 90 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{จงหาผลบวกของเลขคี่เรียงกันจาก 1 ถึง 15} &= \frac{(1+15) \times 8}{2} \\ &= 64 \end{aligned}$$

4. ผลบวกของเลขหลายจำนวนเรียงกันและจำนวนเทอมเป็นเลขคี่

สูตร

$$\text{เลขจำนวนกลาง} = \frac{\text{ผลบวกของเลขทุกจำนวน}}{\text{จำนวนเทอม}}$$

ตัวอย่าง

เลข 5 จำนวนเรียงกันรวมกันได้ 200 จงหาเลขทั้ง 5 จำนวน

วิธีทำ เราต้องหาเลขตัวที่อยู่ตรงกลางให้ทราบว่าเป็นเลขใด โดยใช้สูตรข้างต้น

$$\text{เลขจำนวนกลาง} = \frac{200}{5} = 40 \text{ คือเลขจำนวนกลาง}$$

คำตอบ เลขทั้ง 5 จำนวน คือ 38 39 40 41 42 รวมกันได้ = 200

5. ผลบวกของเลขหลายจำนวนเรียงกันและจำนวนเทอมเป็นเลขคู่

สูตร

$$\text{ค่าระหว่างคู่กลาง} = \frac{\text{ผลบวกของเลขทุกจำนวน}}{\text{จำนวนเทอม}}$$

ตัวอย่าง

เลข 4 จำนวนเรียงกันรวมกันได้ 66 จงหาเลขทั้ง 4 จำนวน

วิธีทำ เราต้องหาเลขค่าระหว่างคู่กลางให้ทราบว่าเป็นเลขใด โดยใช้สูตรข้างต้น

$$\text{ค่าระหว่างคู่กลาง} = \frac{66}{4} = 16.50 \text{ คือ ค่าระหว่างคู่กลาง}$$

คำตอบ เลขทั้ง 4 จำนวน คือ 15 16 16.50 17 18

6. ผลบวกและผลต่างของเลข 2 จำนวน

สูตร

$$\text{เลขจำนวนน้อย} = \frac{\text{ผลบวก} - \text{ผลต่าง}}{2}$$

$$\text{เลขจำนวนมาก} = \frac{\text{ผลบวก} + \text{ผลต่าง}}{2}$$

ตัวอย่าง

ผลบวกของเลข 2 จำนวน เท่ากับ 100 ผลต่างเท่ากับ 18 จงหาเลขทั้ง 2 จำนวน
วิธีทำ เลขจำนวนน้อย = $\frac{100 - 18}{2} = 41$ เมื่อเราได้เลขจำนวนน้อยแล้ว นำเลข

จำนวนน้อยมา บวก ผลต่าง คือ 18 จะได้เลขจำนวนมาก $41 + 18 = 59$

ตอบ เลข 2 จำนวน คือ 41 59

7. การแจกบัตรอวยพรและการสัมผัสมือ

■ การแจกบัตรอวยพร

สูตร

$$\text{จำนวนบัตร} = N(N-1)$$

N คือ จำนวนคน

ตัวอย่าง

นักเรียนชั้นหนึ่งมี 30 คน ต่างแจกบัตรอวยพรปีใหม่ให้ซึ่งกันและกันอยากราบว่า
จะต้องใช้บัตรอวยพรทั้งหมดกี่ใบ

$$= 30(30 - 1)$$

$$= 30 \times 29$$

ตอบ = 870 ใบ

■ การสัมผัสมือ

แบบสัมผัสซึ่งกันและกันทุกคน

สูตร

$$\text{จำนวนการสัมผัสมือ} = \frac{N(N-1)}{2}$$

ตัวอย่าง

ผู้แทน 50 คน เข้าประชุมทุกคนต่างก็สัมผัสมือกันและกัน อยากราบว่ามีการ
สัมผัสมือกันทั้งหมดกี่ครั้ง

$$= \frac{50(50-1)}{2}$$

ตอบ = 1,225

แบบสัมผัสมือกรณีมีการแบ่งข้าง

สูตร

$$\text{จำนวนการสัมผัสมือ} = N \times N$$

ตัวอย่าง

นักฟุตบอลข้างละ 11 คน
แต่ละคนสัมผัสมือกับฝ่าย
ตรงข้ามทุกคนจะมีการสัมผัส
มือทั้งหมดกี่ครั้ง
= 11×11
= 121 ครั้ง

8. การคำนวณเกี่ยวกับขา และหัวของสัตว์

หลักคิดเกี่ยวกับขาของสัตว์ เมื่อกำหนดให้สัตว์ที่อย่างละเท่าๆ กัน

สูตร
$$\text{จำนวนสัตว์มีชนิดละ} = \frac{\text{จำนวนขาทั้งหมด}}{\text{ผลรวมจำนวนขาของสัตว์แต่ละอย่าง}}$$

ตัวอย่าง

นก เสือ วัว และแมว มีอย่างละเท่าๆ กัน ถ้านับขาารวมกันได้ 182 ขา อยากทราบว่า มีเสืออยู่ที่ตัว

วิธีคิด หาผลรวมจำนวนขาของสัตว์แต่ละอย่างหรืออย่างละตัว ได้แก่ นก เสือ วัว และแมว คือ $2 + 4 + 4 + 4 = 14$ ขา

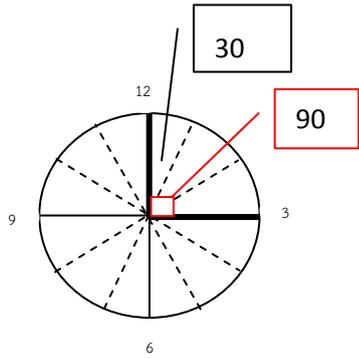
จากนั้นนำค่ามาแทนในสูตร จะได้ $\frac{182}{14} = 13$

ตอบ จำนวนของสัตว์มีชนิดละ 13 ตัว ดังนั้น เสือมีจำนวน 13 ตัว

อยากไรก็ตาม มีอีกวิธีหนึ่งของการทำโจทย์ลักษณะนี้เกี่ยวกับการนับจำนวนขา หรือหัวของสัตว์ โดยให้พิจารณาจากคำตอบที่โจทย์ให้มาแล้วนำมาคำนวณหากข้อใดสอดคล้องกับเงื่อนไขของโจทย์แสดงว่าข้อนั้นถูกต้อง โดยที่เราไม่จำเป็นต้องไปแทนค่าตามสูตรหรือไม่ต้องจำสูตร

9. โจทย์เรื่งนาฬิกาเกี่ยวกับมุมของเวลา

หลักการ
$$\begin{aligned} 1 \text{ ช่งนาทึ} &= \frac{360}{60} = 6 \text{ องศา} \\ 1 \text{ ช่งชั่วโมง} &= \frac{360}{12} = 30 \text{ องศา} \end{aligned}$$

ตัวอย่าง

เวลา 08.00 น. เข็มยาวกับเข็มนสั้นจะทำมุมกันกี่องศา ?

แนวคิด ให้เราวาดรูปนาฬิกา แล้วนับช่งชั่วโมงช่งละ 30 องศา นับจากเลข 8 ถึง เลข 12 มีจำนวน 4 ช่งชั่วโมง รวมได้ 120 องศา หรืออีกคำตอบคือ นับจากเลข 12 ถึงเลข 8 มีจำนวน 8 ช่งชั่วโมง รวมได้ 240 องศา

ตอบ เวลา 08.00 น. เข็มยาวกับเข็มนสั้นจะทำมุมกัน 120 องศา หรือ 240 องศา

10. ดอกเบ็ย

สูตร
$$ด = \frac{ต \times ป \times อ}{100}$$

- ด = ดอกเบ็ย
- ป = ปี
- อ = อัตราดอกเบ็ย
- ต = เงินต้น

ตัวอย่าง

สุมาลีฝากเงินประเภทฝากประจำกับธนาคารแห่งหนึ่งได้ดอกเบี้ย 8% ต่อปี พอสิ้นปีสุมาลีได้ดอกเบี้ย 6,400 บาท อยากทราบว่าสุมาลีฝากเงินเท่าใด

ก. 64,000 บาท ข. 70,000 บาท ค. 74,000 บาท ง. 80,000 บาท

$$\text{วิธีทำ} \quad \text{แทนค่าในสูตร} \quad 6,400 = \frac{t \times 1 \times 8}{100}$$

$$\frac{6,400 \times 100}{8} = t$$

$$80,000 = t$$

ตอบ สุมาลีฝากเงิน 80,000 บาท

11. การหาค่าของข้อมูล 3 ชนิด คือ

- ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) คือ ค่าที่ได้จากการหาผลบวกของข้อมูลทั้งหมด

เช่น 5, 7, 4, 8, 7, 11, 7, 4, 10, 8

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{5 + 7 + 4 + 8 + 7 + 11 + 7 + 4 + 10 + 8}{10}$$

$$= \frac{71}{10} = 7.1$$

- ค่าฐานนิยม (Mode) คือ ข้อมูลที่มีความถี่สูงสุด หรือตัวเลขที่ซ้ำกันมากที่สุด

เช่น 5, 7, 4, 8, 7, 11, 7, 4, 10, 8

$$\text{ฐานนิยม} = 7$$

- มัธยฐาน (Medien) คือ ค่าที่อยู่กึ่งกลางของข้อมูลทั้งหมด เมื่อเรียงจากมากไปน้อย หรือน้อยไปมาก

เช่น 4, 4, 5, 7, 7, 7, 8, 8, 10, 11

$$\text{มัธยฐาน} = 7$$

❖ ด้านเหตุผล จำนวน 20 ข้อ (50 คะแนน)

โดยทดสอบความสามารถในการคิดหาความสัมพันธ์เชื่อมโยงของคำ ข้อความ หรือรูปภาพ การหาข้อยุติหรือข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล จากข้อความ สัญลักษณ์ รูปภาพ สถานการณ์หรือแบบจำลองต่าง ๆ ดังนี้

➤ การพิจารณาความสัมพันธ์ อุปมา-อุปมัย

โจทย์อุปมา-อุปมัย มีวัตถุประสงค์ในการวัดความสามารถในการวิเคราะห์และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างคู่คำต่างๆ ว่ามีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในลักษณะใด และนำความสัมพันธ์ที่ค้นพบไปในการพิจารณาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด โจทย์ดังกล่าวเป็นองค์ประกอบที่มักปรากฏอยู่เสมอในโจทย์ข้อสอบภาคความสามารถทั่วไป โดยมีสัดส่วนอยู่ประมาณ 5-10 ข้อ จากจำนวนข้อสอบทั้งสิ้น 50 ข้อ ในการวิเคราะห์โจทย์ดังกล่าวนี้ มีขั้นตอนที่สำคัญในการพิจารณา ดังนี้

ขั้นตอนในการแก้โจทย์อุปมา-อุปมัย

1. พิจารณาประเภทของคำที่ใช้ในคู่สัมพันธ์

โดยพิจารณาประเภทของคำที่ใช้ในคู่ความสัมพันธ์ในโจทย์ว่าเป็นประเภทใด เช่น คำนาม กริยา หรือวิเศษณ์ ทั้งนี้มีหลักที่สำคัญในการพิจารณา ดังนี้

1.1 หากคู่ความสัมพันธ์ในโจทย์เป็นคำประเภทเดียวกัน คู่ความสัมพันธ์ในคำตอบจะต้องเป็นคำประเภทเดียวกัน แต่ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นคำประเภทเดียวกับคู่ความสัมพันธ์ในโจทย์

ตัวอย่าง

1. คนป่วย : ยา.....ความหิว : ?

ก. กิน ข. ปาก ค. ความจน ง. อาหาร

จากตัวอย่างดังกล่าว คู่ความสัมพันธ์ในโจทย์เป็น คำนาม : คำนาม เมื่อคู่ความสัมพันธ์ในคำตอบแรก (ความหิว) เป็นคำนาม ดังนั้น ในคำตอบจะต้องเป็นคำนามด้วย และเมื่อพิจารณาประกอบกับการพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์จะเลือกคำตอบที่เหมาะสม คือ ง. อาหาร (คนป่วยบำบัดได้ด้วยยา ความหิวบำบัดได้ด้วยอาหาร)

2. น้ำ : แดด.....? : ?

ก. ใส : จืด ข. ไหล : ร้อน ค. เย็น : ส่อง ง. ไหล : ส่อง

จากตัวอย่างดังกล่าว คู่ความสัมพันธ์ในโจทย์เป็น คำนาม : คำนาม คู่ความสัมพันธ์ในคำตอบจะต้องเป็นคำประเภทเดียวกัน แต่ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นคำประเภทเดียวกับคู่แรก เช่น อาจเป็น กริยา : กริยา หรือ วิเศษณ์ : วิเศษณ์ ก็ได้ ในกรณีตัวอย่างคำตอบเป็น กริยา : กริยา คือ ง. ไหล : ส่อง

1.2 การพิจารณาทิศทางของความสัมพันธ์ที่ใช้

คู่ความสัมพันธ์ในโจทย์บางข้อ อาจแสดงให้เห็นถึงทิศทางของความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ เช่น ใหญ่.....เล็ก, ส่วนย่อย.....ส่วนรวม, มาก.....น้อย ฯลฯ ทิศทางดังกล่าว

มีความสำคัญในการพิจารณาด้วยประการหนึ่ง โดยมีหลักพิจารณาว่าคู่สัมพันธ์ในคำตอบจะต้องมีทิศทางเกี่ยวกับคู่ความสัมพันธ์ในโจทย์

ตัวอย่าง

1. ปีนใหญ่ : ปีนเล็ก.....? : ?

ก. มีด : ดาบ

ข. ภูเขา : จอมปลวก

ค. หอก : ลูกดอก

ง. ประตู่ : หน้าต่าง

โจทย์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในทิศทาง ใหญ่ : เล็ก โดยทั้งคู่เป็นอาวุธที่มีขนาดต่างกัน เราไม่สามารถตอบ ก. มีด : ดาบ ได้ เนื่องจากกลับทิศทาง ส่วนข้อ ข. ไม่เหมาะสมเนื่องจากเป็นสิ่งไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ ไม่ใช่ของประเภทเดียวกัน คำตอบที่ถูกต้อง คือ ค. หอก : ลูกดอก เนื่องจากเป็นอาวุธและมีทิศทางเช่นเดียวกันกับโจทย์

2. แพทย์ : โรงพยาบาล.....? : ?

ก. ศาล : ทนายความ

ข. รักษาโรค : คนป่วย

ค. ทนายความ : ศาล

ง. พยาบาล : กระทรวงสาธารณสุข

โจทย์แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในทิศทางแบบส่วนย่อย : ส่วนทั้งหมด (แพทย์ เป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของโรงพยาบาล) ดังนั้น คำตอบที่เหมาะสมที่สุดโดยไม่กลับทิศทาง คือ ค. ทนาย : ศาล

2. การพิจารณาความสัมพันธ์

คู่ความสัมพันธ์ในโจทย์จะต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งผู้ตอบข้อสอบจะต้องพยายามค้นให้พบ และนำความสัมพันธ์ดังกล่าวไปพิจารณาคำตอบวิธีการหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้ตอบสามารถพิจารณาความสัมพันธ์ได้รวดเร็วขึ้น คือ การสร้างข้อความหรือวลีเพื่อช่วยเชื่อมคู่ความสัมพันธ์ แล้วนำวลีดังกล่าวไปใช้เชื่อมคำในคู่คำตอบ หากยังได้หลายคำตอบก็เพิ่มรายละเอียดของความสัมพันธ์จนกระทั่งได้คำตอบที่เหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ตัวอย่าง

1. เครื่องยนต์ : น้ำมัน.....? : ?

ก. ไฟ : เบนซิน

ข. คน : อาหาร

ค. เชื้อโรค : ของเสีย

ค. เครื่องบิน : ใบพัด

คำตอบ ข. คน : อาหาร หลักคิด เครื่องยนต์ ใช้ น้ำมันเป็นพลังงานในการขับเคลื่อนเครื่องยนต์ ส่วนคน กินอาหารเพื่อเป็นพลังงานแก่ร่างกาย ซึ่งเป็นคำตอบที่เหมาะสมที่สุด

2. นกหนังสือพิมพ์ : เครื่องพิมพ์ดีด.....? : ?

ก. ช่างไม้ : ไม้

ข. กวี : ธรรมชาติ

ค. ช่างไฟ : ไชควง

ง. จราจร : ถนน

คำตอบ ค. ช่างไฟ : ไชควง หลักคิด นกหนังสือพิมพ์ ใช้เครื่องพิมพ์ดีดเป็นเครื่องมือ/อุปกรณ์ในการทำงาน ส่วนช่างไฟ ใช้ไชควงเป็นเครื่องมือ/อุปกรณ์ในการทำงาน

3. เครื่องเทศ : อาหาร.....? : ?

ก. เกลือ : พริกไทย ข. เครื่องปรุง : น้ำปลา

ค. ชื่อเสียง : โชคลาภ ง. เล่นสำนวน : การสนทนา

คำตอบ ง. เล่นสำนวน : การสนทนา หลักคิด อาหารจะอร่อยต้องใส่เครื่องเทศเป็นส่วนประกอบ ส่วนการสนทนา จะให้ไพเราะน่าฟังและอกรสออกชาติก็ต้องเล่นสำนวน

➤ โจทย์เงื่อนไขทางภาษา/สรุปความจากภาษา

โจทย์เงื่อนไขทางภาษาเป็นโจทย์ที่ไม่มีหลักสากลในการแก้ เนื่องจากผู้ออกข้อสอบสามารถพลิกแพลงความซับซ้อนของโจทย์ได้โดยไม่ซ้ำรูปแบบกัน ซึ่งแตกต่างไปจากข้อสอบประเภทอื่น ซึ่งมีหลักคิดที่แน่นอนตายตัว อย่างไรก็ตามมีหลักการทั่วไปที่ใช้ได้กับโจทย์ส่วนใหญ่ คือ การพยายามตัดแปลงชุดของข้อความที่เรียงลำดับอย่างสับสน ยาว วกวนไปมา ยากต่อความเข้าใจ ให้อยู่ในรูปสัญลักษณ์ เครื่องหมาย หรือแผนภาพ ที่เชื่อมโดยเรื่องราวต่างๆ เข้าด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อย่อข้อความให้กะทัดรัดและง่ายต่อการพิจารณาเงื่อนไข และการค้นหาคำตอบ ซึ่งในแง่วิธีการแก้โจทย์ดังกล่าวโดยทั่วไปจะสามารถทำได้โดยอาศัยขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อทำความเข้าใจ เพราะก่อนที่จะลงมือทำโจทย์ประเภทดังกล่าว ควรมีการอ่านเพื่อเก็บในความและทำความเข้าใจในลักษณะของโจทย์เป็นขั้นเริ่มต้นเสียก่อน

2. การเลือกจุดเริ่มต้น โดยพิจารณาเลือกประโยคที่สมควรใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการแก้โจทย์ ประโยคเริ่มต้นมักจะเป็นประโยคที่นำเสนอข้อเท็จจริง กล่าวคือ เป็นประโยคที่อ่านแล้วสามารถเข้าใจได้ทันทีโดยไม่ต้องมีการตีความหมาย ไม่ใช่ประโยคเงื่อนไข ซึ่งต้องอาศัยการตีความ หรือต้องนำไปเชื่อมกับประโยคอื่นๆ จึงจะเกิดความเข้าใจ

3. การแก้เงื่อนไข โดยการเชื่อมโยงประโยคที่เป็นเงื่อนไขกับประโยคข้อเท็จจริง ซึ่งในขั้นตอนของการทำโจทย์ควรเริ่มทำการเชื่อมโยงจากประโยคซึ่งมีความเกี่ยวข้องที่สุดก่อน แล้วจึงค่อยขยายวงของการแก้โจทย์ให้กว้างออกไปยังประโยคอื่นๆ จนครบทั้งชุดโจทย์คำถาม

4. สำหรับโจทย์บางประเภทอาจใช้วิธีการสร้างแผนภาพ (diagram) หรือการแทนเงื่อนไขภาษาด้วยสัญลักษณ์ (Symbol) จะทำให้สามารถแก้โจทย์ดังกล่าวได้ด้วยความสะดวกยิ่งขึ้น สำหรับเครื่องมือซึ่งจะช่วยในการสร้างแผนภาพอาจใช้ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ง่ายๆ เช่น ในเรื่องเซต (set) หรือการจัดลำดับ เปรียบเทียบ หรือสร้างแผนภาพที่จำลองจากเงื่อนไขที่คล้ายจริง เป็นต้น

5. การพิจารณาข้อสรุป มีหลักการพิจารณาว่าให้ยึดถือจากข้อเท็จจริงที่ระบุในเงื่อนไข ไม่ใช่ให้นำเอาข้อเท็จจริงในสังคมมาประกอบด้วย ซึ่งจุดนี้มักจะเป็นข้อผิดพลาดของผู้ทำข้อสอบส่วนใหญ่ที่มักเอาความเป็นจริงในสังคมมาประกอบการพิจารณาด้วย

นอกจากนั้นในประเด็นการตัดสินใจพิจารณามีเกณฑ์ที่ควรทำความเข้าใจ ดังนี้

ตอบ 1 ถ้าข้อสรุปทั้งสองเป็นจริงตามเงื่อนไข

ตอบ 2 ถ้าข้อสรุปทั้งสองไม่เป็นจริงตามเงื่อนไข

ตอบ 3 ถ้าข้อสรุปทั้งสองไม่แน่ชัด

ตอบ 4 ถ้าข้อสรุปในทั้งสองมีข้อใดข้อหนึ่งเป็นจริง ไม่เป็นจริง หรือไม่แน่ชัด

สรุปขั้นตอนการแก้โจทย์เงื่อนไขภาษา

1. อ่านโจทย์เงื่อนไขอย่างละเอียด จับใจความสำคัญ
2. สร้างแผนภาพ หรือแผนผังที่แสดงความสัมพันธ์ของเงื่อนไข
3. บรรจुरายละเอียดของเงื่อนไขลงในแผนภาพ
4. ทบทวนเงื่อนไขจากแผนภาพอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง
5. พิจารณาคำตอบ โดยเปรียบเทียบจากแผนภาพที่สร้างขึ้น

ตัวอย่าง

- มีบ้าน 5 หลัง สีของบ้านแต่ละหลังต่างกัน (มี 5 สี) ส่วนสัญชาติของคนที่อยู่ในบ้านแต่ละหลัง (มี 5 สัญชาติ) ตลอดจนอาหารที่คนในบ้านกิน (มี 5 ประเภท) รวมทั้งเครื่องดื่มที่คนในแต่ละบ้านดื่ม (มี 4 อย่าง) และสัตว์เลี้ยงอยู่ในแต่ละบ้าน (มี 5 ชนิด) ไม่ซ้ำกัน

- คนอังกฤษอยู่ในบ้านสีแดง
- คนสเปนมีหมาหนึ่งตัว
- คนในบ้านสีเขียวดื่มกาแฟ
- คนรัสเซียดื่มชา
- บ้านสีเขียวอยู่ติดด้านขวาของบ้านสีขาว
- คนกินหมูเลี้ยงนก
- คนในบ้านสีเหลืองกินสเต็ก
- คนที่อยู่บ้านกลางดื่มนม
- คนนอร์เวย์อยู่บ้านหลังแรก
- คนกินเนื้อแกะอยู่ติดกับคนเลี้ยงวัว
- คนที่อยู่บ้านหลังที่ติดกับบ้านของคนเลี้ยงม้ากินสเต็ก
- คนกินปลาต้มน้ำส้ม
- คนญี่ปุ่นกินผัก
- คนนอร์เวย์อยู่บ้านที่ติดกับบ้านสีน้ำเงิน
- คนที่บ้านขาวสุดเลี้ยงแมว

ข้อที่ 1. ข้อสรุปที่ 1 ชาวสเปนอยู่บ้านหลังที่ 4 ชอบกินปลาและต้มน้ำส้ม

ข้อสรุปที่ 2 ชาวรัสเซียอยู่ในบ้านหลังสีน้ำเงินชอบกินเนื้อแกะ และเลี้ยงม้า

ข้อที่ 2. ข้อสรุปที่ 1 คนที่อยู่บ้านหลังสีเหลือง ชอบกินสเต็ก และเลี้ยงแมว

ข้อสรุปที่ 2 คนที่อยู่บ้านหลังสีเขียว ชอบดื่มกาแฟ และเลี้ยงวัว

ข้อที่ 3. ข้อสรุปที่ 1 คนที่อยู่บ้านหลังสีแดง ชอบกินเนื้อหมู และเลี้ยงนก

- ข้อสรุปที่ 2 คนที่อยู่บ้านหลังที่ 2 มีบ้านสีน้ำเงิน ชอบดื่มน้ำชา
 ข้อที่ 4. ข้อสรุปที่ 1 คนที่อยู่บ้านหลังสีขาว ชอบดื่มนม และเลี้ยงแมว
 ข้อสรุปที่ 2 คนที่อยู่หลังที่ 5 ชอบดื่มกาแฟ มีสัญชาติญี่ปุ่น
 ข้อที่ 5. ข้อสรุปที่ 1 คนที่ชอบกินผักอยู่บ้านหลังที่ติดกับบ้านของคนเลี้ยงหมา
 ข้อสรุปที่ 2 คนที่อยู่บ้านหลังสีเหลือง ไม่ชอบดื่มเครื่องดื่ม เป็นชาวนอร์เวย์

วิเคราะห์

สรุปให้ได้ก่อนว่า บ้าน 5 หลังดังกล่าวมีอะไรบ้าง ดังนี้

สีบ้าน	1) แดง	2) เขียว	3) ขาว	4) เหลือง	5) น้ำเงิน
สัญชาติ	1) อังกฤษ	2) สเปน	3) รัสเซีย	4) นอร์เวย์	5) ญี่ปุ่น
อาหาร	1) หมู	2) สเต็ก	3) แกะ	4) ปลา	5) ผัก
เครื่องดื่ม	1) กาแฟ	2) ชา	3) นม	4) น้ำส้ม	
สัตว์เลี้ยง	1) หมา	2) นก	3) วัว	4) ม้า	5) แมว

ต่อไป อ่านข้อความเพื่อจะนำข้อมูลลงตาราง ดังนี้

- คนนอร์เวย์อยู่บ้านหลังแรก
- คนนอร์เวย์อยู่บ้านที่ติดกับบ้านสีน้ำเงิน
- คนที่อยู่บ้านกลางดื่มนม
- บ้านสีเขียวอยู่ติดด้านขวาของบ้านสีขาว

ตรงนี้ต้องทำความเข้าใจให้ดี ถ้าภาษาตรรกวิทยาหรือภาษาเงื่อนไขกล่าวว่า “บ้านสีเขียวอยู่ติดด้านขวา” ก็หมายถึงว่า บ้านหลังนั้นอยู่ขวามือสุดด้วย ดังนั้น บ้านหลังที่ 5 จึงมีสีเขียว หลังที่ 4 จึงมีสีขาว

- คนที่บ้านขาวสุดเลี้ยงแมว
- คนในบ้านสีเขียวดื่มกาแฟ

จากข้อมูลดังกล่าว เราสามารถใส่ข้อมูลในตารางได้ดังนี้

	1	2	3	4	5
					
สี		น้ำเงิน		สีขาว	สีเขียว
สัญชาติ	นอร์เวย์				กาแฟ
อาหาร					
เครื่องดื่ม			นม		
สัตว์เลี้ยง					แมว

ต่อไป อ่านข้อความเพื่อลงข้อมูลเพิ่มเติม ดังนี้

- คนอังกฤษอยู่ในบ้านสีแดง

จากตารางด้านบน เหลือจะต้องใส่ช่องสีแดงได้ 2 ช่อง บ้านหลังที่ 1 กับหลังที่ 3 แต่บ้านหลังที่ 1 เป็นของชาวนอร์เวย์ไปแล้ว ดังนั้น บ้านหลังที่ 3 จึงมีสีแดงและเป็นของคนอังกฤษ และบ้านหลังที่ 1 ต้องเป็นสีเหลือง

- คนในบ้านสีเหลืองกินสเต็ก

- คนที่อยู่บ้านหลังที่ติดกับบ้านของคนเลี้ยงม้ากินสเต็ก

- คนรัสเซียดื่มชา

- คนกินเนื้อแกะอยู่ติดกับคนเลี้ยงวัว

- คนญี่ปุ่นกินผัก

- คนสเปนมีหมาหนึ่งตัว

- คนกินปลาต้มน้ำส้ม

- คนกินหมูเลี้ยงนก

จากข้อมูลดังกล่าว เราสามารถใส่ข้อมูลในตารางได้ครบถ้วน ดังนี้

	1	2	3	4	5
					
สี	เหลือง	น้ำเงิน	แดง	สีขาว	สีเขียว
สัญชาติ	นอร์เวย์	รัสเซีย	อังกฤษ	สเปน	ญี่ปุ่น
อาหาร	สเต็ก	เนื้อแกะ	หมู	ปลา	ผัก
เครื่องดื่ม	-	ชา	นม	น้ำส้ม	กาแฟ
สัตว์เลี้ยง	วัว	ม้า	นก	หมา	แมว

ต่อไป จึงเริ่มทำข้อสอบ ดังนี้

ข้อที่ 1. ข้อสรุปที่ 1 ชาวสเปนอยู่บ้านหลังที่ 4 ชอบกินปลาและต้มน้ำส้ม [จริง]

ข้อสรุปที่ 2 ชาวรัสเซียอยู่ในบ้านหลังสีน้ำเงินชอบกินเนื้อแกะ และเลี้ยงม้า [จริง]

คำตอบ ข้อ ก. คือ ข้อสรุปทั้งสองเป็นจริงตามเงื่อนไข

ข้อที่ 2. ข้อสรุปที่ 1 คนที่อยู่บ้านหลังสี่เหลี่ยม ชอบกินสเต็ก และเลี้ยงแมว [ไม่จริง]
 ข้อสรุปที่ 2 คนที่อยู่บ้านหลังสี่เหลี่ยม ชอบดื่มกาแฟ และเลี้ยงวัว [ไม่จริง]
คำตอบ ข้อ ข. คือ ข้อสรุปทั้งสองไม่เป็นจริงตามเงื่อนไข

ข้อที่ 3. ข้อสรุปที่ 1 คนที่อยู่บ้านหลังสีแดง ชอบกินเนื้อหมู และเลี้ยงนก [จริง]
 ข้อสรุปที่ 2 คนที่อยู่บ้านหลังที่ 2 มีบ้านสีน้ำเงิน ชอบดื่มน้ำชา [จริง]
คำตอบ ข้อ ก. คือ ข้อสรุปทั้งสองเป็นจริงตามเงื่อนไข

ข้อที่ 4. ข้อสรุปที่ 1 คนที่อยู่บ้านหลังสีขาว ชอบดื่มนม และเลี้ยงแมว [ไม่จริง]
 ข้อสรุปที่ 2 คนที่อยู่หลังที่ 5 ชอบดื่มกาแฟ มีสัตว์เลี้ยงปุน [จริง]
คำตอบ ข้อ ง. คือ ข้อสรุปในทั้งสองมีข้อใดข้อหนึ่งเป็นจริงหรือไม่แน่ชัด

ข้อที่ 5. ข้อสรุปที่ 1 คนที่ชอบกินผักอยู่บ้านหลังที่ติดกับบ้านของคนเลี้ยงหมา [จริง]
 ข้อสรุปที่ 2 คนที่อยู่บ้านหลังสี่เหลี่ยมไม่ชอบดื่มเครื่องดื่มเป็นชาวนอร์เวย์ [จริง]
คำตอบ ข้อ ก. คือ ข้อสรุปทั้งสองเป็นจริงตามเงื่อนไข

➤ **โจทย์การสรุปความเชิงตรรกะวิทยา**

หลักวิธีการแรกในการแก้โจทย์สรุปความนั้น เราสามารถใช้หลักตรรกะวิทยาแบบง่ายๆ มาใช้ในการพิจารณาคำตอบได้ว่า คำตอบใดในตัวเลือกที่โจทย์ให้มาเป็นคำตอบที่ถูกต้องหรือเป็นไปได้จริงตามหลักตรรกะวิทยา โดยผู้ทำข้อสอบสามารถพิจารณาว่าโจทย์ข้อใดเป็นโจทย์ที่สามารถใช้หลักการนี้ในการแก้ได้ จากการพิจารณาข้อความในโจทย์ที่ให้มานั้นมักจะปรากฏด้วยข้อความดังต่อไปนี้

ถ้า.....แล้ว.....

หาก.....ก็จะ.....

.....สาเหตุจาก.....

.....เพราะ.....

ทั้งนี้ โดยในประโยคเงื่อนไขแรกๆที่โจทย์ให้มา จะมีลักษณะเป็นประโยคเงื่อนไขในเชิงสาเหตุและผล (cause-effect) ต่อกัน เช่น ถ้าเกิดเหตุการณ์ ก. แล้วจะเกิดเหตุการณ์ ข. หรือ เหตุการณ์ ข. เกิดเพราะเกิดเหตุการณ์ ก. ขึ้นก่อน

ลักษณะข้อสอบสรุปความ

1. แบบเงื่อนไข

ถ้าเกิด [1] แล้วเกิด [2] และเกิด [1] สรุปได้ว่าเกิด [2]

ตัวอย่างที่ 1

ถ้าฝนตก แล้วแดดจะออก วันนี้ฝนตก ฉะนั้น

- ก. วันนี้ แดดไม่ออก
 - ข. วันนี้ แดดออก
 - ค. พรุ่งนี้ ฝนไม่ตก
 - ง. พรุ่งนี้แดดไม่ออก
 - จ. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้
- ข้อนี้คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ข

ข้อควรจำ เมื่ออ่านแล้วพบโจทย์แบบนี้ ซึ่งข้อความของโจทย์สมเหตุสมผล (Valid) ตามหลักตรรกวิทยา โปรดจำไว้เลยว่า จะต้องมามีคำตอบที่ถูกต้อง ในการท่องจำ ต้องท่องแบบนี้ **ยันหน้า ยันหลัง**

2. แบบเงื่อนไข

ถ้าเกิด [1] แล้วเกิด [2] และไม่เกิด [2] สรุปได้ว่าไม่เกิด [1]

ตัวอย่างที่ 2

ถ้าฝนตก แล้วแดดจะออก วันนี้แดดไม่ออก ฉะนั้น

- ก. วันนี้ ฝนไม่ตก
 - ข. พรุ่งนี้ แดดจะออก
 - ค. พรุ่งนี้ แดดไม่ออก
 - ง. วันนี้ ฝนอาจจะตก
 - จ. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้
- ข้อนี้คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ก

ข้อควรจำ เมื่ออ่านแล้วพบโจทย์แบบนี้ ซึ่งข้อความของโจทย์เป็นไปตามหลักตรรกวิทยา โปรดจำไว้เลยว่า จะต้องมามีคำตอบที่ถูกต้อง ในการท่องจำ ต้องท่องแบบนี้ **ปฏิเสธหลัง ปฏิเสธหน้า**

3) แบบเงื่อนไข

ถ้าเกิด [1] แล้วเกิด [2] และไม่เกิด [1] แบบนี้ จะสรุปแน่นอนไม่ได้

ตัวอย่างที่ 3

ถ้าฝนตก แล้วแดดจะออก วันนี้ ฝนไม่ตก ฉะนั้น

- ก. วันนี้ แดดไม่ออก
 - ข. วันนี้ แดดอาจจะออก
 - ค. พรุ่งนี้ แดดอาจจะไม่ออก
 - ง. พรุ่งนี้ ฝนจะตก
 - จ. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้
- ข้อนี้คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ จ

ข้อควรจำ โจทย์ในลักษณะนี้ ข้อความของโจทย์ไม่สมเหตุสมผล (Invalid) ตามหลักตรรกวิทยา คำตอบส่วนใหญ่จะเป็น “ยังสรุปแน่นอนไม่ได้” แม้ความหมายที่ได้จากรูปแบบดังกล่าว จะดูพิลึกพิลั่นเพียงไร ก็ต้องตีความไปตามหลักการอย่างนั้น

4) แบบเงื่อนไข

ถ้าเกิด [1] แล้วเกิด [2] และเกิด [2] แบบนี้ จะสรุปแน่นอนไม่ได้

ตัวอย่างที่ 4

ถ้าฝนตก แล้วแดดจะออก วันนี้ แดดออก ฉะนั้น

- ก. วันนี้ ฝนจะตก
 - ข. วันนี้ ฝนไม่ตก
 - ค. พรุ่งนี้ ฝนจะตก
 - ง. พรุ่งนี้ แดดจะออก
 - จ. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้
- ข้อนี้คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ จ

ข้อควรจำ เหมือนแบบที่ 3

5) แบบเงื่อนไข

จะเกิด [1] หรือเกิด [2] และไม่เกิด [1] แล้วสรุปได้ว่า เกิด [2]
และถ้าไม่เกิด [2] แล้วสรุปได้ว่าเกิด [1]

ตัวอย่างที่ 5

ปีนี้ เขาจะต้องตกงาน หรือไม่ก็ต้องป่วยหนัก แต่เขาไม่ตกงาน ฉะนั้น

- ก. เขาป่วยหนัก
 - ข. เขาไม่ป่วยหนักแล้ว
 - ค. เขาได้งานดี
 - ง. เขาตั้งใจทำงาน
 - จ. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้
- ข้อนี้คำตอบที่ถูกต้องคือ ข้อ ก

ข้อควรจำ เราต้องยึดตามรูปแบบทางตรรกวิทยาเท่านั้น

6) แบบเหตุบังคับ

ตัวอย่างที่ 6

นกทุกชนิดบินได้ ปลาเป็นนกชนิดหนึ่ง ฉะนั้น

- ก. ปลาบินได้
- ข. ปลาบินไม่ได้
- ค. ปลาเป็นสัตว์น้ำ
- ง. นกกินปลา
- จ. ยังสรุปแน่นอนไม่ได้

****ห้ามนำความจริงในชีวิตประจำวันมาใช้กับข้อสอบลักษณะนี้****

➤ โจทย์สัญลักษณ์-เครื่องหมาย

องค์ประกอบสำคัญอีกส่วนหนึ่งของข้อสอบความสามารถทั่วไปของ ก.พ. คือ โจทย์สัญลักษณ์ เครื่องหมาย ซึ่งโจทย์จะสมมติตัวอักษรซึ่งมีค่าในการเปรียบเทียบในเชิงคณิตศาสตร์ แล้วให้เราพิจารณาความถูกต้อง ไม่ถูกต้อง หรือไม่แน่นอนของข้อสรุปที่ระบุในโจทย์ ข้อสอบในส่วนดังกล่าวนี้ มุ่งวัดความมีเหตุผลในการพิจารณาเปรียบเทียบของแต่ละบุคคลที่เข้าสอบ ซึ่งจากการสังเกตแนวโน้มของข้อสอบที่ผ่านมาในช่วง 3 ถึง 5 ปี มีข้อสังเกตดังนี้คือ

ประการแรก ข้อสอบในลักษณะดังกล่าวได้กลายเป็นเนื้อหาหลักในการวัดผลทุกครั้ง โดยจะมีสัดส่วนคะแนนในระดับสูงเมื่อเทียบกับข้อสอบประเภทอื่นๆ ประมาณ 20 คะแนน ใน 100 คะแนน หรือ 1 ใน 5 ของวิชาการความสามารถทั่วไป

ประเภทที่สอง การพัฒนาของข้อสอบมีความซับซ้อนและยากมากขึ้นเรื่อยๆ จากข้อสอบที่มีสัญลักษณ์ไม่กี่ตัวมีเป็นจำนวนมากขึ้น จากลักษณะความสัมพันธ์ที่สามารถพิจารณาเปรียบเทียบด้วยตาเปล่า มาเป็นความสัมพันธ์ที่ต้องคิดสมมติค่าที่เป็นไปได้ทั้งหมด ซึ่งมีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนมากขึ้น

จากสาเหตุทั้งสองประการข้างต้นทำให้ข้อสอบดังกล่าว กลายเป็นประการสำคัญที่จะชี้ขาดถึงการสอบได้หรือตกของผู้สมัครสอบเข้ารับราชการโดยไม่คำนึงถึงว่าผู้นั้นจะมีประวัติการเรียนในวิชาเฉพาะที่มีความสามารถเพียงใด แต่หากไม่สามารถผ่านส่วนดังกล่าวได้ก็ย่อมเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการสมัครเข้ารับราชการได้เช่นกัน

ลักษณะโจทย์และวิธีการตอบ

โจทย์สัญลักษณ์ เครื่องหมาย จะกำหนดเงื่อนไขความสัมพันธ์ในรูปสัญลักษณ์หรือตัวอักษรต่างๆ ที่เชื่อมกันด้วยเครื่องหมายทางคณิตศาสตร์ เช่น $+$ $-$ \times \div และสัญลักษณ์หรือตัวอักษรต่างๆ ที่มีเชื่อมกันด้วยเครื่องหมายในเชิงเปรียบเทียบ 6 ชนิด ได้แก่ เครื่องหมาย $=$ \neq $>$ $<$ \nlessgtr (ไม่มากกว่า) \nlessgtr (ไม่น้อยกว่า) ซึ่งในแต่ละเครื่องหมายมีความหมายที่สามารถอธิบายดังตารางต่อไปนี้

$=$ เท่ากับ เช่น $A = 2B$ หมายความว่า 2 จำนวนเท่ากันเสมอในทุกกรณี

\neq ไม่เท่ากับ เช่น $A \neq B$ หมายความว่า 2 จำนวนไม่มีทางเท่ากันได้ในทุกกรณี

$>$ มากกว่า เช่น $A > C$ หมายความว่า A มากกว่า C ในทุกกรณี ไม่มีทางเท่ากับหรือน้อยกว่า

$<$ น้อยกว่า เช่น $A < B$ หมายความว่า A น้อยกว่า B ในทุกกรณี ไม่มีทางเท่ากับหรือมากกว่าได้

\nlessgtr ไม่มากกว่า เช่น $A \nlessgtr B$ หมายความว่า A อาจน้อยกว่า หรือเท่ากับ B ได้ แต่จะไม่มีทางมากกว่า B

\nlessgtr ไม่น้อยกว่า เช่น $A \nlessgtr B$ หมายความว่า A อาจมากกว่า หรือเท่ากับ B ได้ แต่จะไม่มีทางน้อยกว่า B

วิธีการคิด

การแก้โจทย์ดังกล่าวสามารถทำได้หลายวิธี อย่างไรก็ตามวิธีที่สะดวกและมีโอกาสผิดพลาดได้น้อยที่สุด คือ การแทนค่าตัวเลขที่คาดว่าจะเป็นไปได้ โดยมีลำดับขั้นของการแก้โจทย์ดังนี้

1. แปลงเครื่องหมายที่เข้าใจยากให้เข้าใจง่าย
2. สมมติค่าเริ่มต้น และพิจารณาแทนค่าตัวเลขจากความจริง

3. พิจารณาข้อสรุป คำตอบมีโอกาสเป็นเครื่องหมายตามโจทย์หรือไม่ ถ้าไม่มี ตอบผิด แต่ถ้ามี ให้พิจารณาต่อว่า มีโอกาสเป็นเครื่องหมายอื่นได้อีกหรือไม่ ถ้าไม่มีตอบถูก แต่ถ้ามีตอบไม่แน่นอน

ขั้นตอนที่ 1 การแปลงค่าเครื่องหมายที่เข้าใจยาก

ได้แก่ เครื่องหมาย \neq (ไม่มากกว่า) และเครื่องหมาย \leq (ไม่น้อยกว่า) ให้เป็นเครื่องหมายที่เข้าใจง่ายขึ้น คือ

เครื่องหมายเดิม	แปลงเป็น
\neq	\leq (มากกว่า หรือเท่ากับ)
\leq	\geq (น้อยกว่า หรือเท่ากับ)

ขั้นตอนที่ 2 การสมมติค่าเริ่มต้น และแทนค่าตัวเลข

ในการสมมติค่าเริ่มต้นควรพิจารณาสมมติจากตัวอักษรที่ก่อให้เกิดความสับสนในการเปรียบเทียบกับตัวอื่นๆ ที่เหลือ โดยอาจยึดหลักอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

1.1 เลือกตัวอักษรที่ปรากฏร่วมอยู่ในสองเงื่อนไขที่โจทย์กำหนด เพื่อเป็นตัวร่วมที่ใช้ในการเปรียบเทียบตัวตัวอักษรอื่นๆ จะทำให้การพิจารณาข้อสรุปได้ง่ายขึ้น เช่น

$$A > \textcircled{C} D \text{ และ } M > \textcircled{C} P$$

1.2 อาจเลือกตัวอักษรที่ติดกับเครื่องหมายเท่ากับ (=) เพื่อประโยชน์ว่า เมื่อแทนค่าครั้งหนึ่งทำให้ได้ทราบค่าพร้อมกันทีเดียว 2 ตัวเลข การต้องเปรียบเทียบค่าอักษรต่างๆ ก็จะเป็นภาระน้อยลง เช่น

$$A > B = \textcircled{C} D \text{ และ } 2M > \textcircled{C} (N + O) < P$$

1.3 อาจพิจารณาเลือกตัวอักษรที่สะดวกต่อการแทนค่าตัวอักษรอื่นๆ ที่เหลือเป็นตัวเริ่มต้น ในกรณีนี้ผู้สอบต้องใช้วิจารณญาณในการพิจารณาว่าตัวใดที่เมื่อกำหนดเริ่มต้นแล้วก่อให้เกิดความสับสนหรือสร้างปัญหาในการแทนค่าน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม หลักทั้ง 3 ประการนี้มีใช้หลักตายตัวแน่นอน ผู้ทำข้อสอบอาจใช้หลักใดหลักหนึ่ง หรือหลายแนวทางการประกอบการพิจารณาเลือกตัวเริ่มต้นก็ได้ แต่โดยลักษณะข้อสอบส่วนใหญ่ การใช้หลักการเลือกตัวร่วมในข้อแรกมักจะเป็นหลักการพื้นฐานในการแก้โจทย์มากกว่า 2 ประการหลัง

ส่วนค่าเริ่มต้นจะเป็นเท่าใดแล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละกรณี โดยคำนึงถึงจำนวนตัวอักษรที่คาดว่าจะมีค่าต่ำกว่าตัวเริ่มต้น และตัวอักษรแวดล้อมตัวเริ่มต้น

ในการแทนค่าควรพิจารณาถึงทุกค่าที่เป็นไปได้ หรืออาจแปรผันได้ในกรณีที่ตัวที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อแทนค่าได้แล้วควรตรวจสอบความถูกต้องที่ละคู่ความสัมพันธ์ว่าสอดคล้องกันตามเงื่อนไขหรือไม่ก่อนที่จะพิจารณาข้อสรุปเพื่อหาคำตอบต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การพิจารณาคำตอบ

การพิจารณาข้อสรุปที่โจทย์ให้มาว่าเป็นจริง ไม่เป็นจริง หรือไม่แน่ชัดนั้น อาจนิยามความหมายของคำตอบได้ดังนี้

ตอบ 1 ถ้าข้อสรุปทั้งสองเป็นจริงตามเงื่อนไข

ตอบ 2 ถ้าข้อสรุปทั้งสองไม่เป็นจริงตามเงื่อนไข

ตอบ 3 ถ้าข้อสรุปทั้งสองไม่แน่ชัด

ตอบ 4 ถ้าข้อสรุปในทั้งสองมีข้อใดข้อหนึ่งเป็นจริง ไม่เป็นจริง หรือไม่แน่ชัด

ตัวอย่างโจทย์

$A > (B + C) = D > E \neq F$ และ $P \neq D = 2B \neq Q > R$ ทุกค่าเป็นจำนวนเต็ม
มีค่ามากกว่าศูนย์

1.	ข้อสรุปที่ 1	$P = Q$
	ข้อสรุปที่ 2	$A \neq E$
2.	ข้อสรุปที่ 1	$3C \neq D$
	ข้อสรุปที่ 2	$P < 2C$
3.	ข้อสรุปที่ 1	$C < Q$
	ข้อสรุปที่ 2	$B = C$
4.	ข้อสรุปที่ 1	$F > 2B$
	ข้อสรุปที่ 2	$D \neq R$
5.	ข้อสรุปที่ 1	$R \neq F$
	ข้อสรุปที่ 2	$A \neq P$

วิธีทำ

ขั้นที่ 1 แปลงเครื่องหมายให้เข้าใจง่าย

$$A > (B + C) = D > E < F \quad \text{และ} \quad P < D = 2B > Q > R$$

$$\begin{array}{ccccccc} \downarrow & & \downarrow & & \downarrow & & \downarrow \\ E \triangleright & & P \triangleright 2B & & Q < & & \\ E \neq & & P \neq 2B & & Q \neq & & \end{array}$$

ขั้นที่ 2 เลือกตัวอักษรร่วมเพื่อแทนค่าตัวเลข

$$A > (B + C) = \textcircled{D} \triangleright E < F \quad \text{และ} \quad P < \textcircled{D} = 2B > Q > R$$

ขั้นที่ 3 แทนค่าตัวเลข

$$\begin{array}{ccccccccc} A > (B + C) = \textcircled{D} \triangleright E \geq F & \text{และ} & P \geq \textcircled{D} = 2B \leq Q > R \\ \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow & \downarrow \\ 9 & 4 & 4 & 8 & 7 & 7 & 8 & 8 & 4 & 8 & 7 \\ & & & & & 6 & 9 & & & 9 & \end{array}$$

จากนั้นก็นำมาสู่การตอบข้อสอบ

1. ข้อสรุปที่ 1 $P = Q$ จริง
 ข้อสรุปที่ 2 $A < E$ แปลงเป็น $A \geq E$ จริง

ตอบ 1

2. ข้อสรุปที่ 1 $3C > D$ แปลงเป็น $3C \leq D$ ไม่จริง
 ข้อสรุปที่ 2 $P < 2C$ ไม่จริง

ตอบ 2

3. ข้อสรุปที่ 1 $C < Q$ จริง
 ข้อสรุปที่ 2 $B = C$ จริง

ตอบ 1

4.	ข้อสรุปที่ 1	$F > 2B$	ไม่จริง
	ข้อสรุปที่ 2	$D \neq R$	จริง

ตอบ 4

5.	ข้อสรุปที่ 1	$R \neq F$ แปลงเป็น $R \leq F$	ไม่จริง
	ข้อสรุปที่ 2	$A \neq P$ แปลงเป็น $A \geq P$	จริง

ตอบ 4

➤ บทความ กราฟ ตาราง

ข้อสอบส่วนนี้จะกล่าวถึงการสรุปความจากบทความ กราฟ หรือตาราง โดยโจทย์จะกำหนดบทความภาษาไทยความยาวประมาณหนึ่งถึงสองหน้ากระดาษ ให้แก่ผู้เข้าสอบอ่านทำความเข้าใจและตอบคำถามท้ายบทความ เช่นเดียวกับการให้กราฟหรือตารางตัวเลขเป็นข้อมูลเบื้องต้นให้ผู้เข้าสอบได้พิจารณาหาข้อสรุป ข้อสรุปส่วนนี้แม้ว่าดูผิวเผินจะง่ายก็ตาม แต่เมื่ออยู่ในห้องสอบ ซึ่งมีเวลาจำกัดก็อาจกลายเป็นส่วนที่สร้างความลำบากใจและต้องใช้เวลาของผู้เข้าสอบไม่ใช่น้อย ดังนั้นในตอนนี้จะขอเสนอแนะหลักคิด และแนวทางการทำความเข้าใจในการทำข้อสอบดังกล่าวบางประการเพื่อให้สามารถทำข้อสอบได้ดียิ่งขึ้น โดยส่วนใหญ่ข้อสอบภาคความรู้ความสามารถทั่วไปของ ก.พ. มักจะออกเป็นข้อสอบแบบตารางข้อมูล ดังนั้นในที่นี้จึงจะได้นำเสนอเฉพาะในส่วนขอเทคนิคการทำโจทย์ตาราง

เทคนิคในการทำโจทย์ตาราง

โจทย์เกี่ยวกับตารางจะประกอบด้วยตัวเลขจำนวนมาก ซึ่งจะต้องใช้เวลาเป็นอย่างมากในการเก็บรายละเอียด ดังนั้นในการทำโจทย์ดังกล่าวมีหลักที่ควรพิจารณา ดังนี้

ประการแรก คำถามในโจทย์ในลักษณะถามถึงการเปรียบเทียบ ผู้ตอบคำถามไม่จำเป็นต้องคิดในรายละเอียด การเขียนตัวเลขสามารถใช้ตัวเลขอย่างหยาบๆ มาคิดคำนวณเพื่อให้สามารถเลือกคำตอบได้เท่านั้น การคิดตัวเลขในรายละเอียดอาจทำให้สิ้นเปลืองเวลาโดยใช่เหตุ

ประการที่สอง การคิดคำนวณ ควรคิดคำนวณในส่วนที่จำเป็นต่อการเปรียบเทียบจริงๆ เท่านั้น เช่น เป็นหนึ่งในข้อหรือตัวเลือกที่โจทย์ถามมา ไม่จำเป็นต้องแก้เงื่อนไขทุกอย่างให้ออกมาสำเร็จรูปแบบโจทย์เงื่อนไขภาษา เพราะเราไม่เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ ดังนั้นหากจะต้องคิดคำนวณควรพิจารณาก่อนว่าจำเป็นต้องทำหรือไม่

ประการที่สาม ฝึกสังเกตถึงข้อมูลบางอย่างที่อยู่ในโจทย์ที่จะเป็นส่วนช่วยให้เกิดความรวดเร็วในการพิจารณาโจทย์ เช่น ถ้าโจทย์เป็นกราฟเส้นตรงอาจพิจารณาเทียบความเปลี่ยนแปลงจากความชัน จะเป็นจุดที่ถือว่ามี การเปลี่ยนแปลงมาก หากมีความชันมาก เช่นเดียวกับโจทย์ตาราง อาจพิจารณาจากการเรียงลำดับของข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างได้อย่างรวดเร็วขึ้น เป็นต้น

ประการที่สี่ พึงระวังในการคำนวณ หากถามในเรื่องร้อยละการเปลี่ยนแปลง หรือเปรียบเทียบความแตกต่างว่า ข้อมูลใดมีความแตกต่างจากอีกข้อมูลหนึ่งร้อยละเท่าใด จะต้องเปรียบเทียบฐานให้ถูกต้อง เช่น ถามว่าปี 2529 แตกต่างไปจากปี 2528 ร้อยละเท่าใด จะต้องเทียบฐานเป็น 100 ที่ปี 2528 และพิจารณาว่าปี 2529 แตกต่างไปจากจำนวนดังกล่าวเทียบเป็นร้อยละเท่าใด เป็นต้น

ตัวอย่าง

สถิติมูลค่าสินค้าเข้า-สินค้าออกของประเทศไทย

มูลค่าการค้าระหว่างประเทศและผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น (ล้านบาท)

ปี	มูลค่าสินค้าออก	มูลค่าสินค้าเข้า	รวม	ผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น
ปีที่ 1	14,166	22,188	36,354	108,294
ปีที่ 2	13,679	24,103	37,782	116,774
ปีที่ 3	14,709	25,966	40,675	128,566
ปีที่ 4	14,772	27,009	41,781	135,939
ปีที่ 5	17,275	26,794	44,069	143,908
ปีที่ 6	22,491	30,875	53,366	162,071
ปีที่ 7	32,266	42,184	74,450	216,543
ปีที่ 8	49,799	64,044	113,843	269,695
ปีที่ 9	45,007	66,835	111,842	296,298
ปีที่ 10	60,797	72,877	133,674	332,177
ปีที่ 11	71,198	94,177	165,375	370,445

1. ปีใดต่อไปนี้ที่ไทยขาดดุลการค้าสูงที่สุด

- ก. ปีที่ 3
- ข. ปีที่ 8
- ค. ปีที่ 9
- ง. ปีที่ 10

ตอบ ข้อ ค. ปีที่ 9 ขาดดุลสูงที่สุด

โจทย์ให้คำตอบมาแล้ว เราไม่จำเป็นต้องไปคำนวณทุกปี เราก็ไปพิจารณาคำนวณเฉพาะตัวเลือกที่โจทย์ให้มา วิธีที่จะทำให้ได้คำตอบเร็วที่สุดใช้เวลาให้น้อยที่สุด และได้คำตอบใกล้เคียงที่สุดคือ การเอาตัวเลข 2 ตัวหน้ามาคำนวณ

วิธีทำ คือ เอาตัวเลขมูลค่าส่งออก – มูลค่านำเข้า

2. อัตราส่วนของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติในปีเดียวกันของปีใดมีค่าเท่ากับ 2.5

- ก. ปีที่ 6
- ข. ปีที่ 7
- ค. ปีที่ 10
- ง. ปีที่ 11

ตอบ ข้อ ค. ปีที่ 10

วิธีทำ คือ นำยอดผลิตภัณฑ์ประชาชาติเบื้องต้น ÷ ช่องรวม (มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ) จะได้ค่าอัตราส่วนของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติในปีนั้นๆ

$\begin{aligned} \text{อัตราส่วนของมูลค่าการค้าระหว่างประเทศ} &= \frac{332,177}{133,674} \\ \text{ต่อผลิตภัณฑ์ประชาชาติในปีที่ 10} &= 2.5 \end{aligned}$
--

3. มูลค่าการค้าระหว่างประเทศในช่วงระหว่างปีที่ 7 – ปีที่ 11 เฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณกี่ล้านบาท

- ก. 18,190
- ข. 18,990
- ค. 22,730
- ง. 23,740

ตอบ ข้อ ค. 22,730

วิธีทำ นำค่ามูลค่าการค้าระหว่างประเทศปีที่ 8 – ปีที่ 7 = มูลค่าที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี

ปีที่ 9 – ปีที่ 8 = ”

ปีที่ 10 – ปีที่ 9 = ”

ปีที่ 11 – ปีที่ 10 = ”

จากนั้น นำมูลค่าที่เพิ่มขึ้นระหว่างปี ซึ่งมีทั้งหมด 4 ครั้ง มาหาค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นโดย นำมาบวกกัน แล้วนำมา ÷ ด้วย 4 จะได้คำตอบ

วิชาภาษาไทย

มีข้อสอบ 20 ข้อ (คะแนนเต็ม 50 คะแนน) เป็นการสอบเพื่อวัดความสามารถ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความเข้าใจภาษา และด้านการใช้ภาษา

❖ ด้านความเข้าใจภาษา

จะวัดโดยทดสอบความสามารถในการอ่าน และการทำความเข้าใจกับบทความหรือข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามที่ตามมาในแต่ละบทความ หรือข้อความ รวมทั้งการสรุปความและตีความ

❖ ด้านการใช้ภาษา

จะวัดโดยทดสอบความสามารถในการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ การเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา และการเรียงข้อความ

จากการประมวลข้อสอบที่เคยออกในปีก่อนๆ สามารถสรุปได้ 5 หัวข้อใหญ่ๆ ดังนี้

1. การเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องและตรงตามบริบท
2. การเรียงลำดับข้อความ
3. การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง วรรคตอน ตามบริบทและความหมาย
4. การสรุปความและการตีความ
5. ความเข้าใจในการอ่านบทความสั้น และบทความยาว

1. โจทย์การเติมคำลงในช่องว่างให้ถูกต้องและตรงตามบริบท

ข้อสอบประเภทของการเลือกใช้คำและกลุ่มคำนั้น โจทย์จะให้เลือกคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความตามบริบทของประโยค ความยากของข้อสอบประเภทนี้ไม่ได้อยู่ที่การคิด แต่อยู่ที่ความไม่เข้าใจในความหมายของคำในข้อสอบ เมื่อไม่เข้าใจก็ไม่สามารถจะทำข้อสอบข้อนั้นได้ถูกต้อง คำหรือข้อความต่าง ๆ ที่โจทย์นำมาออกเป็นข้อสอบนั้นจะมีอยู่ 3 รูปแบบใหญ่ๆ คือ

1. คำที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งใช้กันไม่ถูกต้อง เมื่อโจทย์นำมาถามก็จะตอบคำที่เคยชินและใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นเหตุให้คำตอบข้อนั้นผิด
2. คำจากตัวบทกฎหมายต่าง ๆ โดยถ้าเราไม่ได้ทำงานทางด้านนั้น ๆ ก็ไม่สามารถตอบได้เช่นกัน
3. ตัวเชื่อมต่าง ๆ เช่น กับ แก่ แต่ ต่อ ฯลฯ ซึ่งเราจะต้องรู้หลักการว่าคำใดควรใช้กับรูปประโยคใด

ฉะนั้น ในการทำข้อสอบประเภทนี้ จะต้องรู้ความหมายของคำต่าง ๆ และวิธีใช้คำเหล่านั้นอย่างถูกต้องตรงตามความหมายให้ได้มากที่สุด

เทคนิคการทำข้อสอบ

1. พยายามทำความเข้าใจ ดูบริบทหรือภาพรวมของประโยคที่ให้มาว่าสื่อความหมายถึงอะไร
2. ใช้ประสบการณ์หาความหมายของตัวเลือกในแต่ละข้อ
3. ดูคำหลังช่องว่างที่ข้อสอบต้องการให้เติมว่ามีความสัมพันธ์กับตัวเลือกใด (.....)
4. ในกรณีที่ไม่ทราบความหมายของคำ ให้เลือกเติมโดยดูความเหมาะสมของคำกับประโยค

ตัวอย่างข้อสอบการเติมคำ

เวลาโกรธจัด หน้าของเขามักแดง

- ฉาน
- คล้ำ
- แจ้
- ก่ำ

คำตอบ ก่ำ หมายถึง สุกใส, เข้ม, จัด, มักใช้แก่สีแดง หรือทองที่สุก. "ทับทิมแดงก่ำ สร้อยทองเส้นนี้สุกก่ำ"

คนเราจะต้องมีศาสนาเป็นเครื่อง, จิตใจ

- หนองเหนียว
- เหนียวรั้ง
- ย้อยุด
- ยึดเหนียว

คำตอบ ยึดเหนียว หมายถึง ยึดเป็นที่พึ่ง. "ใช้ธรรมะเป็นเครื่องยึดเหนียวจิตใจ"

หนังสือเล่มนี้ ไปด้วยเนื้อหาสารประโยชน์นานาประการ

- พรั่งพร้อม
- พรั่งพรู
- เพียงพรั่ง
- แพรพร่า

คำตอบ พรั่งพร้อม ซึ่งหมายถึง รวมอยู่มาก, ครบถ้วน.

ทั้งสองฝ่ายตรงเข้า กันแทบไม่รู้ว่าเป็นใคร

- ต่อสู้
- ทำหั่น
- ตะลุมบอน
- ฟาดฟัน

คำตอบ ตะลุมบอน หมายถึง รบประจัญบาน, ต่อสู้กันอย่างถึงตัวชุลมุน.

ครูพร้อมที่จะช่วยเหลือ ศิษย์เสมอ

- กับ
- ต่อ
- แก่
- แต่

คำตอบ แก่

กับ เป็นคำที่เชื่อมคำหรือความเข้าด้วยกัน มีความหมายว่า รวมกันหรือเกี่ยวข้องกัน เช่น ฟ้ากับดิน กินกับนอน หายวับไปกับตา

แก่ บ. ใช้นำหน้านามฝ่ายรัก เช่น ให้อาหารแก่เด็ก

แต่ บ. นำหน้านามบอกเวลาหรือบอกสถานที่ เช่น มาแต่เช้า มาแต่บ้าน แต่ไหนแต่ไรมา

แต่ บ. แก่ (ใช้ในที่เคารพ)

ต่อ เรียกสิ่งที่เชื่อมเข้าด้วยกัน เช่น คำต่อ (คือคำบุรพบทและคำสันธาน) ข้อต่อ บ. เฉพาะ, ประจันหน้า, เช่น ต่อหน้า ยืนต่ออำเภอ

บรรทัดฐาน มีความหมายว่า สำหรับยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

- วิธีการ
- จุดมุ่งหมาย
- แบบอย่าง
- แบบแผน

คำตอบ แบบแผน

ระบบ หมายถึง ระเบียบที่เกี่ยวกับการรวมสิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะที่ซับซ้อนให้ กัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตามหลักเหตุผลทางวิชาการ

- ประสม
- ผูกพัน
- ประสาน
- เกี่ยว

คำตอบ ประสาน หมายถึง ทำให้เข้ากันสนิท, เชื่อม เป็นอันหนึ่งอันเดียว

ความเจริญของคนจะมีลักษณะเป็น ที่ไม่มีอะไรเป็นเครื่องบ่งบอกให้ชัดเจน

- สัจธรรม
- หลักธรรม
- ศีลธรรม
- นามธรรม

คำตอบ นามธรรม หมายถึง สิ่งที่ไม่มีรูป คือ รู้ไม่ได้ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย แต่รู้ได้ทางใจ.

ความผิดหวังที่ได้ บ้าง ทำให้ชีวิตมี ยิ่งขึ้น

- ประสบ - รสชาติ
- ประสพ - รสชาติ
- ประสบ - รสชาติ
- ประสพ - รสชาติ

คำตอบ ประสบ - รสชาติ

สหประชาชาติให้ความเห็นว่า ประเทศไทยเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องการควบคุม การเกิดของประชากร

- ปริมาณ
- อัตรา
- ขนาด
- คุณภาพ

คำตอบ อัตรา

ดูขอทาน คนนั้นซีแต่่งตัว แล้วยังหอบข้าวของ อีกด้วย

- รกรุ่งรัง - กะรุงกะรัง
- พระรุงพะรัง - อีรุงตุงนัง
- รุงรัง - กะรุงกะรัง
- กะรุงกะรัง - พระรุงพะรัง

คำตอบ กะรุงกะรัง - พระรุงพะรัง

กะรุงกะรัง หมายถึง รุงรัง, อาการที่ห้อย หรือแขวนสิ่งของระเกะระกะยุ่งเหยิง.
พระรุงพะรัง หมายถึง รุงรัง, ระเกะระกะ."หอบของ พระรุงพะรัง"

ประวัติของคำบางคำ เราสามารถ และวินิจฉัยได้แต่เพียง

- สืบสาว - ราง ๆ
- สืบสาว - ลาง ๆ
- สอบสวน - ราง ๆ
- สอบสวน - ลาง ๆ

คำตอบ สืบสาว หมายถึง สืบให้ได้ความจนถึงที่สุด. เช่น "ตำรวจสืบสาวจนเจอผู้กระทำผิด"
ราง ๆ หมายถึง ไม่กระจ่าง ไม่ชัดเจน เช่น เห็นราง ๆ ภาพราง ๆ.

ผู้ที่ย่อมไม่ดูถูก คนจน แต่ควรจะให้ความช่วยเหลือเขาเท่านั้น

- เหยียดหยาม
- เยาะเย้ย
- เหยียบย่ำ
- ย่ำยี

คำตอบ เหยียดหยาม หมายถึง หมิ่นเกียรติ, ดูหมิ่น, ดูถูก.

เขาสวดมนต์ก่อนเข้านอนทุกคืนจนเป็น

- กิจวัตร
- กิจธุระ
- จรรยา
- กิจกรรม

คำตอบ กิจวัตร หมายถึง กิจที่ทำเป็นประจำ. เช่น "เดินออกกำลังกายทุกเช้าเป็นกิจวัตร"

ปากกบคือ รอยมุมของสิ่งที่เป็นรูปสี่เหลี่ยม กันเป็นรอยแบ่งมุมฉากออกเป็นสองมุม
เช่น รอยมุมสบบง จีวร กรอบรูป กรอบหน้าต่าง

- ประกบ
- ประชิด
- ต่อเนื่อง
- เชื่อม

คำตอบ ประกบ

ผู้ปฏิบัติงานยังไม่เห็นความสำคัญของข้อมูลเบื้องต้น ทั้งๆ ที่สิ่งนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ
การบริการที่มี

- ประสิทธิภาพ
- หลักการ
- คุณภาพ
- มาตรฐาน

คำตอบ ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการงาน. เช่น "พนักงานมี
ประสิทธิภาพสูง"

เวียดนามโซคติที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์มี ในการพัฒนาได้สูง สิ่ง
เวียดนามยังขาดอยู่ในขณะนี้คือ ทุน เทคโนโลยี และความรู้ ความชำนาญในการนำ
ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านั้นมาใช้

- สมรรถภาพ - ทว่า
- ศักยภาพ - แต่
- คุณภาพ - เพราะ
- ประสิทธิภาพ - ดังนั้น

คำตอบ ศักยภาพ - แต่

ศักยภาพ หมายถึง (ปรัชญา) ภาวะแฝง, อำนาจ หรือคุณสมบัติที่แฝงอยู่ในสิ่งต่างๆ ซึ่ง
อาจทำให้พัฒนา หรือทำให้ปรากฏขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัด.

ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาที่ทุกประเทศทั่วโลกเห็นความสำคัญ และกำหนด
มาตรการในการ สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการ เทคโนโลยีและเศรษฐกิจ

- รักษา - ศึกษา
- ดูแล - ปรับปรุง

- อนุรักษ์ - พัฒนา
- ควบคุม - ส่งเสริม

คำตอบ อนุรักษ์ - พัฒนา

การทำงานโครงการนี้ จะได้รับความร่วมมือประสานงานจากทุกฝ่ายเป็นอย่างดี
..... สามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

- ถึง - ก็
- หาก - จึง
- แม้ - แต่ก็
- แม้ว่า - แต่ก็ไม่ได้

คำตอบ แม้ว่า - แต่ก็ไม่ได้

2. การเรียงลำดับข้อความ

ลักษณะข้อสอบการเรียงลำดับข้อความเกิดจากการนำข้อความ, บทความ, ข่าว, เนื้อหาต่าง ๆ ฯลฯ มาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน แล้วนำมาเรียงสลับกัน หลังจากนั้นให้นำมาเรียงกันให้ได้ใจความพร้อมตอบคำถามที่เขาถามมา เช่น ข้อใดเป็นลำดับที่ 2

ข้อสอบประเภทนี้ถ้าเรามีความสามารถในการทำความเข้าใจข้อความก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยาก แต่ถ้าเราไม่สามารถทำความเข้าใจแต่ละข้อความได้ก็ต้องใช้หลักการมาช่วย หลักการเรียงข้อความให้ถูกต้องด้วยความรวดเร็ว พร้อมทั้งตัดตัวเลือกที่ไม่น่าจะใช่ข้อออกถ้าใกล้หมดเวลาทำข้อสอบให้ทำดังนี้

การเรียงประโยค คือ การเรียงลำดับประโยค หรือการเรียงข้อความให้ถูกต้องตามหลักภาษา โดยส่วนใหญ่ โจทย์จะให้หาคำตอบ 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ให้เรียงลำดับ 1 - 2 - 3 - 4
2. ถามว่าข้อใดคือประโยคลำดับที่ 1, 2, 3 ... เป็นต้น

การเรียงประโยคหรือการเรียงข้อความ ให้ถูกต้องตามลำดับ มีหลักที่สำคัญๆ ในการเรียงต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 (การหาประโยคแรก หรือประโยคที่ 1) โดยประโยคแรกมักจะเป็น คำนาม เป็นประโยคแสดงการเริ่มต้น หรือคำว่า การ ความ /กริยา หรือ คำวิเศษณ์ เช่น ความรัก การกิน การทำงาน ฯลฯ คำว่า ใน, เมื่อ ตามด้วยระยะเวลา เช่น กาลครั้งหนึ่งในวันหนึ่งในปัจจุบัน เมื่อปี พ.ศ. ฯลฯ คำเชื่อมบางคำ เช่น หลังจาก, แม้, แม้ว่า, หาก นำหน้าคำนาม/ หนังสือราชการขึ้นต้นด้วยคำว่า ตาม, ตามที่, ด้วย เป็นต้น ซึ่งมีหลักดังนี้

1. ประโยคที่ขึ้นต้นด้วย “การ” หรือ “ในการ”
 - การมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองต้องได้รับอนุญาต
 - การวิ่งออกกำลังกายดีต่อสุขภาพ

2. หาคำนามเฉพาะ (ถ้ามี 2 คำ ให้เอานามที่มีความหมายกว้างขึ้นต้นเสมอ)
 - โครงสร้างการปกครองของประเทศไทยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ
 - ยูนานเป็นดินแดนแห่งภูเขา
3. หา คำพูด หรือ เครื่องหมายคำพูด “.....”
 - คำว่า “ตำรวจ” ไม่ปรากฏแน่ชัดว่านำมาใช้ครั้งแรกเมื่อใด
4. ใน + นาม
 - ในเนื้อของถ่านหินยังมีสารอนินทรีย์เจือปนอีกหลายอย่าง
5. เพื่อ (ใช้ขึ้นต้นในกรณีที่ไม่มีคำที่สามารถขึ้นต้นได้) คำเชื่อมห้ามนำมาขึ้นต้นประโยคเสมอๆ เช่น กับ แต่ และ ฯลฯ

ขั้นที่ 2 (การหาประโยคสุดท้าย หรือประโยคที่ 4) จะแสดงการใกล้ชิด ข้อความที่แสดงถึงการสรุป คำปิดประโยคสังเกตได้จากคำเหล่านี้ เช่น อีกด้วย ก็ตาม นั่นเอง ต่อไป เท่านั้น ในที่สุด ตลอดไป เอย เทอญ ... เป็นต้น ... ทั้งสิ้น ... ฯลฯ คำเหล่านี้มักจะอยู่คำสุดท้ายของลำดับที่ 4 มีหลักดังนี้

1. เป็นต้น เช่น น้ำ น้ำมัน และลม เป็นต้น
2.ทั้งหมด,ทั้งสิ้น ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบเนื้อหาทั้งหมด
3.ด้วย,อีกด้วย พลอยได้รับความกระทบกระเทือนไปด้วย
4.มากที่สุด,มากยิ่งขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายมากยิ่งขึ้น
5. ช่วงเวลา (ถ้าขึ้นประโยคแรกไม่ได้ให้ไว้ประโยคสุดท้าย)

ขั้นที่ 3 (การหาประโยคที่ 2 หรือ ประโยคที่ 3) หรือประโยคกลาง มีลักษณะเป็นคำเชื่อม คำสันธาน จะบอกรายละเอียดส่วนประกอบ มีความเจาะจงกว่าประโยคก่อนหน้าหรือประโยคแรก ซึ่งการหาประโยคที่ 2 หรือ ประโยคที่ 3 จะต้องใช้ทักษะในการทำความเข้าใจบทความโดยมักจะขึ้นด้วยคำเชื่อม เช่น กับ และ แล้วจึง ด้วย จาก ตาม ที่ ซึ่ง ฯลฯ โดยมีหลักในการสังเกตดังนี้

1. ข้อความสุดท้ายของประโยคเป็นคำนาม ประโยคที่ตามมาจะต้องเป็นคำสันธาน คำสรรพนาม หรือ คำกริยา
 - สมองเป็นส่วนประสานการทำงานของตาและหู
 - กับการทำงานกับอวัยวะอื่น
2. ประโยคแรกเป็นข้อมูลทั่วไป ประโยคที่ตามมาจะต้องเป็นประโยคที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น เขาไปโรงเรียน ----- เขาไปโรงเรียนมหาดไทย

เคล็ดลับในการทำข้อสอบการเรียงข้อความ

1. โครงสร้างประโยคที่มักจะออกข้อสอบบ่อย คือ ทั้ง.....และ.....รวมทั้ง (ตลอดจน)/ นอกจาก.....แล้วยัง (ยังต้อง)/ ไม่.....แต่...../ แม้.....แต่...../ ดังนั้น + นาม + จึง/ ถ้า.....แล้ว (ยัง)

2. คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะจะต้องบวกด้วยคำกริยา เช่น ประเทศสมาชิกอาเซียนหรือ.....

3. หากมีข้อใดขึ้นต้นด้วย “และ”, “หรือ” ให้ใช้เทคนิคหาคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

4. หากมีข้อใดขึ้นต้นด้วย “กับ”, “ต่อ” ให้หาคำกริยาที่ใช้คู่กัน เช่น ประสานกับ ชี้แจงกับ
ผลต่อ

5. ในการเรียง หากเหลือ 2 ข้อ ให้พิจารณากริยาใดเกิดขึ้นก่อน หรือเกิดทีหลัง

6. เมื่อเจอโจทย์การเรียงข้อความ ให้ขีดเส้นใต้คำแรก เพื่อหาลำดับที่ 1 ลำดับอื่นๆ พร้อมกับคำสำคัญ เพื่อนำมาพิจารณาว่าเหตุการณ์ใดหรือคำใดเกิดขึ้นก่อน จะสามารถนำมาเรียงกันได้
ง่ายยิ่งขึ้น

ตัวอย่างโจทย์

1. ปัญหาเสพติดนี้ครูอาจารย์ทั่วไปใช้วิธีแก้คล้ายๆ กัน
2. การแก้ปัญหาลักษณะนี้ เป็นการปิดสวิตช์ให้พ้นตัวเท่านั้น
3. บางโรงเรียนแก้โดยไล่เด็กออกไป
4. ส่วนใหญ่ก็ติดต่อกับผู้ปกครองหรือไม่ก็แจ้งตำรวจจับส่งสถานกักกันบำบัดรักษา
5. ยังไม่มีมาตรการใดช่วยเหลือให้ได้ผล

1 - 4 - 3 - 2 - 5

1 - 2 - 3 - 4 - 5

5 - 4 - 2 - 1 - 3

2 - 4 - 3 - 1 - 5

คำตอบ 1 - 4 - 3 - 2 - 5

1 ปัญหาเสพติดนี้ครูอาจารย์ทั่วไปใช้วิธีแก้คล้ายๆ กัน 4 ส่วนใหญ่ก็ติดต่อกับผู้ปกครองหรือไม่ก็แจ้งตำรวจจับส่งสถานกักกันบำบัดรักษา 3 บางโรงเรียนแก้โดยไล่เด็กออกไป 2 การแก้ปัญหาลักษณะนี้ เป็นการปิดสวิตช์ให้พ้นตัวเท่านั้น 5 ยังไม่มีมาตรการใดช่วยเหลือให้ได้ผล

1. เป็นเรื่องที่น่าละอาย
2. สอดรู้วุ่นในกิจ
3. ภาระแท้ๆ ของตนเอง
4. การทำตนเป็นคน
5. ของผู้อื่นและละเลยต่อ

- 4 - 2 - 5 - 3 - 1
- 3 - 2 - 1 - 5 - 4
- 1 - 4 - 5 - 3 - 2
- 4 - 5 - 3 - 2 - 1

คำตอบ 4 - 2 - 5 - 3 - 1

4. การทำตนเป็นคน 2. สอดรู้วุ่นในกิจ 5. ของผู้อื่นและละเลยต่อ 3. ภาระแท้ๆ ของตนเอง 1. เป็นเรื่องที่น่าละอาย

1. ทางราชการให้ปี 2560
2. ซึ่งขณะนี้ได้มีการประชุม
3. เป็นปีแห่งการท่องเที่ยว
4. และการแต่งตั้งกรรมการประสานงานระหว่างหน่วยราชการต่างๆ ไปแล้ว

- 1 - 2 - 3 - 4
- 1 - 3 - 4 - 2
- 1 - 3 - 2 - 4
- 1 - 4 - 3 - 2

คำตอบ 1 - 3 - 2 - 4 คือ 1. ทางราชการให้ปี 2560 3. เป็นปีแห่งการท่องเที่ยว 2. ซึ่งขณะนี้ได้มีการประชุม 4. และการแต่งตั้งกรรมการประสานงานระหว่างหน่วยราชการต่างๆ ไปแล้ว

1. นับว่าเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งระหว่างประเทศและภายในประเทศ
2. การขยายตัวทางอุตสาหกรรมต่างๆ ก็ซ้าลงไปด้วย
3. การขาดแคลนน้ำมัน และน้ำมันมีราคาแพง
4. ค่าขนส่งแพงขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศเริ่มลดลง

- 3 - 1 - 2 - 4
- 4 - 3 - 2 - 1
- 3 - 1 - 4 - 2
- 3 - 2 - 4 - 1

คำตอบ 3 - 1 - 4 - 2 คือ 3. การขาดแคลนน้ำมัน และน้ำมันมีราคาแพง 1. นับว่าเป็นอุปสรรคต่อการขนส่งระหว่างประเทศและภายในประเทศ 4. ค่าขนส่งแพงขึ้น รายได้จากการท่องเที่ยวของประเทศเริ่มลดลง 2. การขยายตัวทางอุตสาหกรรมต่างๆ ก็ซ้าลงไปด้วย

1. แห่งความเปลี่ยนแปลงที่
2. ราวกับกระดานหกไปวันหนึ่งๆ
3. ชีวิตคือละคร ละครก็คือชีวิต
4. เป็นชีวิตแห่งอนิจจัง
5. โลดเต้นกระดอนขึ้นลง

- 3 - 5 - 4 - 1 - 2
- 1 - 2 - 3 - 5 - 4
- 4 - 1 - 2 - 3 - 5
- 3 - 1 - 5 - 2 - 4

คำตอบ 3 - 1 - 5 - 2 - 4 คือ 3. ชีวิตคือละคร ละครก็คือชีวิต 1. แห่งความเปลี่ยนแปลงที่
5. โลดเต้นกระดอนขึ้นลง 2. ราวกับกระดานหกไปวันหนึ่งๆ 4. เป็นชีวิตแห่งอนิจจัง

1. ถ้ารู้จักใช้ด้วยความระมัดระวัง
2. ในการนำพลังงานไฟฟ้ามาใช้
3. ไฟฟ้าเป็นพลังงานไฟฟ้า
4. ไฟฟ้าก็จะเป็นผู้ใช้ที่ดี และทรงพลัง

- 3 - 2 - 1 - 4
- 2 - 3 - 1 - 4
- 4 - 1 - 3 - 2
- 1 - 2 - 3 - 4

คำตอบ 3 - 2 - 1 - 4 คือ 3. ไฟฟ้าเป็นพลังงานไฟฟ้า 2. ในการนำพลังงานไฟฟ้ามาใช้ 1. ถ้า
รู้จักใช้ด้วยความระมัดระวัง 4. ไฟฟ้าก็จะเป็นผู้ใช้ที่ดี และทรงพลัง

1. จากชนกลุ่มน้อยค่อยเติบโตใหญ่
2. บรรพชนก่อร่างสร้างแผ่นดิน
3. กว่าจะได้เป็นเขตประเทศถิ่น
4. หลังเลือดรินรักษามาเนิ่นนาน

- 1 - 2 - 3 - 4
- 2 - 1 - 3 - 4
- 3 - 1 - 2 - 4
- 1 - 3 - 2 - 4

คำตอบ 1 - 3 - 2 - 4 คือ 1. จากชนกลุ่มน้อยค่อยเติบโตใหญ่ 3. กว่าจะได้เป็นเขตประเทศถิ่น
2. บรรพชนก่อร่างสร้างแผ่นดิน 4. หลังเลือดรินรักษามาเนิ่นนาน เป็นบทกลอน คำพ้องกัน

1. ความขาดตกบกพร่อง
2. อาจจะแก้ไขให้ดีขึ้นได้
3. ไม่ว่าจะเป็นอย่างใด
4. ที่มีอยู่ในบ้านเมืองของเรา
5. อย่างมองดูด้วยความท้อแท้ใจ

- 5 - 3 - 1 - 2 - 4
- 1 - 4 - 3 - 5 - 2
- 3 - 5 - 1 - 4 - 2
- 1 - 4 - 5 - 2 - 3

คำตอบ 1 - 4 - 3 - 5 - 2 คือ 1. ความขาดตกบกพร่อง 4. ที่มีอยู่ในบ้านเมืองของเรา 3.
ไม่ว่าจะเป็นด้านใดๆ 5. อย่างมองดูด้วยความท้อแท้ใจ 2. อาจจะแก้ไขให้ดีขึ้นได้

1. เด็กไทยพร้อมที่จะรับวัฒนธรรม
2. และแสดงออกได้อย่างดีเยี่ยมในทุกทาง
3. ส่วนใหญ่ยังอยากเห็นเข้าใจอยากปฏิบัติ
4. ถ้าหากว่าแนะนำให้ถูกทาง หาโอกาสให้เขาได้เข้าถึงวัฒนธรรมเหล่านั้นแล้ว
5. เด็กไทยทุกวันนี้ไม่ได้สลัดทิ้งวัฒนธรรมแต่อย่างใด

- 4 - 1 - 2 - 3 - 5
- 1 - 2 - 3 - 4 - 5
- 5 - 3 - 4 - 1 - 2
- 1 - 2 - 3 - 5 - 4

คำตอบ 1 - 2 - 3 - 4 - 5 คือ 1. เด็กไทยพร้อมที่จะรับวัฒนธรรม 2. และแสดงออกได้อย่าง
ดีเยี่ยมในทุกทาง 3. ส่วนใหญ่ยังอยากเห็นเข้าใจอยากปฏิบัติ 4. ถ้าหากว่าแนะนำให้ถูกทางหา
โอกาสให้เขาได้เข้าถึงวัฒนธรรมเหล่านั้นแล้ว 5. เด็กไทยทุกวันนี้ไม่ได้สลัดทิ้งวัฒนธรรมแต่
อย่างใด

1. เรานักเรียนครูเพียรสอนแทบตาย
2. สารพัดฝึกได้ตั้งใจหมาย
3. เกิดเป็นคนเอาดีไม่ได้ก็อายถึง
4. พวกลิงค่างกลางป่าจับมาหัด

- 4 - 2 - 1 - 3
- 1 - 4 - 3 - 2
- 4 - 3 - 2 - 1
- 3 - 1 - 4 - 2

คำตอบ 4 - 2 - 1 - 3 คือ 4. พวกลิงค่างกลางป่าจับมาหัด 2. สารพัดฝึกได้ตั้งใจหมาย 1. เรานักเรียนครูเพียรสอนแทบตาย 3. เกิดเป็นคนเอาดีไม่ได้ก็อายถึง
เป็นลักษณะบทกลอน พิจารณาคำพ้อง

ข้อความใดอยู่ลำดับที่ 2

- การที่สร้างให้ประเทศมีความเจริญก้าวหน้า มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- การปลูกฝังให้คนไทยมีความรักชาติ
- ภูมิใจในชาติ และอุทิศตนทำงานเพื่อชาติ
- โดยอุดมการณ์ทั้งสามประการ ควรปลูกฝังตั้งแต่เด็ก ๆ และในสถานศึกษา

คำตอบ การปลูกฝังให้คนไทยมีความรักชาติ

ข้อความใดเป็นลำดับที่ 3

- โดยให้ภาคเอกชนเป็นแกนนำในการจัดตั้งบริษัท
- เนื่องจากมีความพร้อมอยู่แล้ว
- บริษัทบริหารและพัฒนาเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จำกัด
- ให้กระทรวงอุตสาหกรรมเข้าร่วมถือหุ้นเพื่อดำเนินการ

คำตอบ โดยให้ภาคเอกชนเป็นแกนนำในการจัดตั้งบริษัท

ข้อความใดเป็นลำดับที่ 3

- ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ
- และความตกลงยกเว้นหนังสือเดินทางทูตและราชการกับบราซิลและอาเจนติน่า
- กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- คณะรัฐมนตรีอนุมัติการทำความตกลงยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือการทูต

คำตอบ กับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ข้อความใดอยู่ลำดับที่ 4

- โดยการเปลี่ยนแปลงความเห็นซึ่งกันและกัน
- วิธีฝึกอบรมพยายามที่จะสร้างบรรยากาศ แห่งความสมานฉันท์

- ลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของการฝึกอบรมคือ
- ระหว่างผู้รับการฝึกอบรมกับผู้อภิปราย

คำตอบ ระหว่างผู้รับการฝึกอบรมกับผู้อภิปราย

ข้อความใดเป็นลำดับที่ 2

- และตกเป็นระยะเวลาานติดต่อกัน
- พายุหมุนในโซนร้อนนับว่าเป็นตัวการสำคัญ
- ทำให้แผ่นดินได้รับความชุ่มชื้นทั่วไป
- ที่ทำให้เกิดฝนตกแผ่เป็นบริเวณกว้าง

คำตอบ ที่ทำให้เกิดฝนตกแผ่เป็นบริเวณกว้าง

ข้อความใดอยู่ลำดับที่ 2

- ทำให้บุคคลมีสติ รู้ตัว
- มีวิจารณ์ญาณละเอียด กว้างขวาง และถูกต้องตรงจุด
- เพราะเป็นจิตใจที่สงบ และเยือกเย็น
- จิตใจสะอาด ปลอดโปร่งจากสิ่งรบกวนนี้สำคัญมาก

คำตอบ เพราะเป็นจิตใจที่สงบ และเยือกเย็น

ข้อความใดอยู่ลำดับที่ 1

- รวมกันแล้ว มีความหมายว่า ความซอกซำอันเกิดจากความรัก
- ชื่อนี้ มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่องเป็นอย่างดี
- พุทฺธ แปลว่า ความซอกซำ
- คำว่า มัทนะพาธา มาจากคำว่า มทน ซึ่งแปลว่าความรัก

คำตอบ คำว่า มัทนะพาธา มาจากคำว่า มทน ซึ่งแปลว่าความรัก

ข้อความใดอยู่ลำดับที่ 4

- ช่วยให้เกิดประสิทธิภาพ
- การจัดทำทะเบียนสัตว์น้ำ
- และเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน
- ในการอนุรักษ์และพัฒนาสายพันธุ์

คำตอบ และเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน

ข้อความใดอยู่ลำดับที่ 3

- เพราะเวลาจำกัดเพียงเดือนเดียวเท่านั้น
- ดังนั้น ชาวพุทธที่ปรารถนาถวายกุฐิน
- ทอดกุฐินเป็นกาลทาน เป็นทานที่ทำได้ยาก
- จึงต้องขวนขวายด้วยเจตนาอันแรงกล้า

คำตอบ ดังนั้น ชาวพุทธที่ปรารถนาถวายกุฐิน

ข้อความใดอยู่ลำดับที่ 3

- ก็ต้องพลอยได้รับความกระทบกระเทือนไปด้วย
- เป็นตัวหมุนและขับเคลื่อนเครื่องยนต์
- รถยนต์ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยน้ำมัน
- เมื่อมาถึงยุคของน้ำมันมีราคาแพง

คำตอบ เป็นตัวหมุนและขับเคลื่อนเครื่องยนต์

3. การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง รัตกุม ตามบริบทและความหมาย

ข้อสอบประเภทนี้ ต้องใช้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องของการใช้คำและกลุ่มคำให้ถูกต้องตามความหมาย จะต้องรู้ว่าคำในประโยคใช้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย หรือตรงตามบริบทในประโยคหรือไม่ เพราะแนวข้อสอบต้องการจะให้หาคำหรือกลุ่มคำที่ผิดหลักภาษาไทยจากประโยคหรือข้อความนั้นๆ โดยประโยครัตกุมและถูกต้องตามหลักภาษาก็มีอยู่หลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบก็ยากง่ายพอ ๆ กัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการทำข้อสอบของท่าน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าข้อสอบ การเติมคำ คือ การเลือกใช้คำให้เหมาะสม กับประโยค หรือบทความ ที่โจทย์กำหนดมาให้

1. ประโยคใช้คำผิดความหมาย เช่น อาหารรสชาติกลมกลืนมาก

กลมกลืน คือ เข้ากันได้ดี, ไม่ขัดแย้งกัน ซึ่งไม่เข้ากับบริบทของประโยค

จะต้องใช้คำว่า กลมกล่อม = ที่เข้ากันได้ (ใช้กับรสหรือเสียง)

2. ใช้คำเชื่อม (บุพบท สันธาน) ไม่ถูกต้อง

คำเชื่อมที่จะนำมาออกนั้นมีอยู่จำนวนมาก เช่น กับ, แก่, แต่, ต่อ, ด้วย, โดย, ของ, แห่ง, ใน, จาก, ตาม, เพราะ, จึง ฯลฯ ซึ่งแต่ละคำท่านต้องจำหลักให้ได้ว่า คำใดใช้เชื่อมกับคำหรือประโยคประเภทใด เช่น แก่ จะใช้นำหน้านามฝ่ายรับ เช่น เขาให้ของแก่เพื่อน จะไม่ใช่เขาให้ของกับเพื่อน เป็นต้น

- **บุพบท** คือ คำที่ใช้นำหน้าคำอื่น เช่น นำหน้าคำนาม สรรพนาม ดังนี้

ต่อ ใช้เน้นความเป็นเฉพาะ และการทำต่อหน้า จะใช้ร่วมกับคำกริยาบางคำ ตัวอย่าง การใช้ยื่นคำร้องต่อศาล ให้การต่อเจ้าหน้าที่ เป็นกบฏต่อรัฐบาล ขัดต่อกฎหมาย รัฐธรรมนูญ ผลกระทบต่อ ส่งผลต่อ สำคัญต่อ เอื้ออำนวยต่อ อิทธิพลต่อ ขึ้นตรงต่อ จำเป็นต่อ

แก่ แต่

โดยคำว่า **แก่** ให้นำหน้าผู้รับ ให้ มอบ แจก ส่ง สงเคราะห์ คำกลุ่มนี้ต้องใช้ **แก่+ผู้รับ**

ส่วน **แต่** ให้นำหน้าผู้ที่มีศักดิ์/ฐานะที่สูงกว่า เช่น ถวายพระพรแด่องค์พระประมุข **ห้ามใช้มอบสำหรับ**

กับ ใช้เมื่อประธานที่ทำกริยาเดียวกัน เวลาเดียวกัน สังกะย ประธาน 1+กับ + ประธาน 2 หรือใช้ร่วมกริยาบางคำและใช้กับคำวิเศษณ์บอกระยะทาง ตัวอย่าง เขากับฉันไปดูหนัง เกี่ยวข้องกับ สัมพันธ์กับ ผูกพันกับ ประสานกับ ชี้แจงกับ ต่อสู้กับ ปราศรัยกับ ร่วมมือกับ **ห้ามใช้ เกี่ยวข้องต่อ ผูกพันต่อ**

จาก ใช้บอกแหล่งที่มา ให้นำหน้าวัสดุ ใช้กับคำกริยาใช้บอกระยะทาง เช่น ไกลจาก ใช้กับคำกริยาบางคำ เช่น เดินทางมาจากจังหวัดเลย นำไหลมาจากยอดดอย ผลิตจาก ทำมาจาก ทำจาก ได้รับจาก รับจาก ขอจาก ถอนจาก เบิกจาก เก็บจาก **ห้ามใช้น้ำไหลมาแต่**

ตาม ให้นำหน้าสิ่งที่ถูกต้อง ข้อบังคับ ข้อกำหนด ใช้บอกจำนวนที่แน่ชัด ให้นำหน้าสิ่งที่กำหนดขึ้นล่วงหน้า เช่น ตามกฎหมาย ตามกติกา ตามข้อบังคับ ตามสัดส่วนที่ได้กำหนด ตามโครงการ ตามนโยบาย **ห้ามใช้ ในกฎหมาย ด้วยกฎหมาย โดยกฎหมาย ในสัดส่วน ในเป้าหมาย**

เพื่อ สำหรับ

เพื่อ ใช้บอกจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย

สำหรับ ใช้บอกจุดประสงค์โดยเฉพาะเจาะจง

คือ ให้ความหมายของคำที่อยู่ด้านหน้า หากบอกจำนวนจะหมายถึงจำนวนที่แน่ชัด เช่น เลย คือ จังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นในข้อธิบายเพิ่มเติมคำที่อยู่ด้านหน้า หากบอกจำนวนจะหมายถึง จำนวนที่ไม่แน่ชัด เลยเป็นจังหวัดที่มีอารยธรรมเก่าแก่

โดย ด้วย ให้นำหน้าผู้กระทำ หรือนำหน้าการกระทำ ให้นำหน้าเครื่องใช้ เช่น เจรจาโดยสันติ เดินทางโดยเครื่องบิน ถูกตีด้วยท่อนไม้ **ห้ามใช้ เจรจาตามสันตติวิธี อังกะลุงทำโดยไม้ไผ่**

ถูก ได้รับ

ถูก ใช้หน้าหน้าคำกริยาที่ไม่ดี ได้รับ ใช้หน้าหน้ากริยาที่ดี ตัวอย่าง ถูกเตะ ถูกตี ได้รับเชิญ ได้รับการอบรม

โดยเฉพาะ ใช้เน้นคำข้างหน้าให้หนักแน่นยิ่งขึ้น เช่น ภาษาโดยเฉพาะภาษาพูด ภาคเหนือโดยเฉพาะเชียงใหม่

■ คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมคำหรือข้อความให้ติดต่อกันเป็นเรื่องเดียวกัน ประโยคจะมีความกระชับ และสละสลวยขึ้น

ชนิดของคำสันธาน

หลักภาษาไทยได้แบ่งคำสันธานออกเป็น ๔ ชนิด ดังนี้

1. คำสันธานที่เชื่อมใจความคล้ายตามกัน ได้แก่ คำว่า กับ และ ก็ ครั้ง...ก็ เมื่อ...ก็ พอ...ก็

เช่น พอฝนหยุดตกก็รีบวิ่งกลับบ้าน
น้องกับพี่ไปโรงเรียน

2. คำสันธานที่เชื่อมใจความขัดแย้งกัน ได้แก่ คำว่า แต่ แต่ทว่า ถึง...ก็ แม้...ก็

เช่น ถึงแม้เขาจะยากจนแต่เขาก็มีความสุข
เขาวิ่งเร็วมากแต่ก็ไม่เหนื่อยเลย

3. คำสันธานที่เชื่อมใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน ได้แก่ คำว่า ดังนั้น เพราะฉะนั้น เพราะ...จึง ดังนั้น...จึง จึง ด้วย เหตุเพราะ ฉะนั้น

เช่น เพราะเขาขยันอ่านหนังสือ เขาก็สอบผ่าน
เขาเกียจคร้านจึงสอบตก

4. คำสันธานที่เชื่อมใจความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ คำว่า หรือ มิฉะนั้น ไม่...ก็ ไม่เช่นนั้น

เช่น เธอจะไปกับผมหรือเธอจะไปกับเขา
คุณต้องเข้าห้องสอบก่อนเวลา ๙.๐๐ น. มิฉะนั้นจะถูกตัดสิทธิ์ในการสอบ

หน้าที่ของคำสันธาน

1. เชื่อมประโยคกับประโยค เช่น ฉันอยากได้กระเป๋าที่ราคาถูกและใช้งานได้นาน
2. เชื่อมคำกับคำหรือกลุ่มคำ เช่น พ่อของฉันลำบากเมื่อแก่
3. เชื่อมความให้สละสลวย เช่น คนเราก็มักเกิดความผิดพลาดกันบ้าง
4. เชื่อมข้อความกับข้อความ เช่น คนเราต้องการอาหาร เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัยและยารักษาโรคด้วยเหตุนี้ เราจึงจำเป็นต้องประกอบอาชีพเพื่อให้ได้เงินมาซื้อสิ่งจำเป็นเหล่านี้

ตัวอย่าง

เวลาโกรธจัด หน้าของเขามักแดง

- ฉาน
- คล้ำ
- แจ้
- ก่ำ

คำตอบ ก่ำ หมายถึง สุกใส, เข้ม, จัด, มักใช้แก่สีแดง หรือทองที่สุก. "ทับทิมแดงก่ำ สร้อยทองเส้นนี้สุกก่ำ"

คนเราจะต้องมีศาสนาเป็นเครื่อง, จิตใจ

- หน่วงเหนี่ยว
- เหนี่ยวรั้ง
- ยื้อยุด
- ยึดเหนี่ยว

คำตอบ ยึดเหนี่ยว หมายถึง ยึดเป็นที่พึ่ง. "ใช้ธรรมะเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ"

หนังสือเล่มนี้ ไปด้วยเนื้อหาสารประโยชน์นานาประการ

- พรั่งพร้อม
- พรั่งพรู
- เพียบพร้อม
- แพรพราว

คำตอบ พรั่งพร้อม ซึ่งหมายถึง รวมอยู่มาก, ครบถ้วน.

ทั้งสองฝ่ายตรงเข้า กันแทบไม่รู้ว่าใครเป็นใคร

- ต่อสู้
- ห้ำหั่น
- ตะลุมบอน
- ฟาดฟัน

คำตอบ ตะลุมบอน หมายถึง รบประจัญบาน, ต่อสู้กันอย่างถึงตัวชุลมุน.

ครูพร้อมที่จะช่วยเหลือ ศิษย์เสมอ

- กัก
- ต่อ
- แก่
- แต่

คำตอบ แก่

กัก เป็นคำที่เชื่อมคำหรือความเข้าด้วยกัน มีความหมายว่า รวมกันหรือเกี่ยวข้องกัน เช่น ฟักกักดิน กินกักนอน หายวับไปกับตา

แก่ บ. ใช้นำหน้านามฝ่ายรัก เช่น ให้เงินแก่เด็ก

แต่ บ. นำหน้านามบอกเวลาหรือบอกสถานที่ เช่น มาแต่เช้า มาแต่บ้าน แต่ไหนแต่ไรมา

แต่ บ. แก่ (ใช้ในที่เคารพ)

ต่อ เรียกสิ่งที่เชื่อมเข้าด้วยกัน เช่น คำต่อ (คือคำบุรพบทและคำสันธาน) ข้อต่อ บ. เฉพาะ, ประจันหน้า, เช่น ต่อหน้า ยืนต่ออำเภอ

บรรทัดฐาน มีความหมายว่า สำหรับยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

- วิธีการ
- จุดมุ่งหมาย
- แบบอย่าง
- แบบแผน

คำตอบ แบบแผน

ระบบ หมายถึง ระเบียบที่เกี่ยวกับการรวมสิ่งต่างๆ ที่มีลักษณะที่ซับซ้อนให้ กัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตามหลักเหตุผลทางวิชาการ

- ประสม
- ผูกพัน
- ประสาน
- เกี่ยว

คำตอบ ประสาน หมายถึง ทำให้เข้ากันสนิท, เชื่อม เป็นอันหนึ่งอันเดียว

ความเจริญของคนจะมีลักษณะเป็น ที่ไม่มีอะไรเป็นเครื่องบ่งบอกให้ชัดเจน

- สัจธรรม
- หลักธรรม
- ศีลธรรม
- นามธรรม

คำตอบ นามธรรม หมายถึง สิ่งที่ไม่มีรูป คือ รู้ไม่ได้ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย แต่รู้ได้ทางใจ.

ความผิดหวังที่ได้ บ้าง ทำให้ชีวิตมี ยิ่งขึ้น

- ประสบ - รสชาติ
- ประสพ - รสชาติ
- ประสบ - รสชาติ
- ประสพ - รสชาติ

คำตอบ ประสบ - รสชาติ

สหประชาชาติให้ความเห็นว่า ประเทศไทยเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องการควบคุม การเกิดของประชากร

- ปริมาณ
- อัตรา
- ขนาด
- คุณภาพ

คำตอบ อัตรา

ประวัติของคำบางคำ เราสามารถ และวินิจฉัยได้แต่เพียง

- สืบสาว - ราง ๆ
- สืบสาว - ลาง ๆ
- สอบสวน - ราง ๆ
- สอบสวน - ลาง ๆ

คำตอบ สืบสาว หมายถึง สืบให้ได้ความจนถึงที่สุด. เช่น "ตำรวจสืบสาวจนเจอผู้กระทำผิด"
 ราง ๆ หมายถึง ไม่กระจ่าง ไม่ชัดเจน เช่น เห็นราง ๆ ภาพราง ๆ.

ผู้ที่ย่อมไม่ดูถูก คนจน แต่ควรจะให้ความช่วยเหลือเขาเท่านั้น

- เหยียดหยาม
- เยาะเย้ย
- เหยียบย่ำ
- ย่ำยี

คำตอบ เหยียดหยาม หมายถึง หมิ่นเกียรติ, ดูหมิ่น, ดูถูก.

เขาสวดมนต์ก่อนเข้านอนทุกคืนจนเป็น

- กิจวัตร
- กิจธุระ
- จรรยา
- กิจกรรม

คำตอบ กิจวัตร หมายถึง กิจที่ทำเป็นประจำ. เช่น "เดินออกกำลังกายทุกเช้าเป็นกิจวัตร"

ปากกบคือ รอยมุมของสิ่งที่เป็นรูปสี่เหลี่ยม

เช่น รอยมุมสบง จีวร กรอบรูป กรอบหน้าต่าง

- ประกบ
- ประชิต
- ต่อเนื่อง
- เชื่อม

คำตอบ ประกบ

ผู้ปฏิบัติงานยังไม่เห็นความสำคัญของข้อมูลเบื้องต้น ทั้งๆ ที่สิ่งนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับ

การบริการที่มี

- ประสิทธิภาพ
- หลักการ
- คุณภาพ
- มาตรฐาน

คำตอบ ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดผลในการทำงาน. เช่น "พนักงานมี ประสิทธิภาพสูง"

เวียดนามโชคดีที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์มี ในการพัฒนาได้สูง สิ่ง
เวียดนามยังขาดอยู่ในขณะนี้คือ ทุน เทคโนโลยี และความรู้ ความชำนาญในการนำ
ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านั้นมาใช้

- สมรรถภาพ - ทว่า
- ศักยภาพ - แต่
- คุณภาพ - เพราะ
- ประสิทธิภาพ - ดังนั้น

คำตอบ ศักยภาพ - แต่

ศักยภาพ หมายถึง (ปรัชญา) ภาวะแฝง อำนาจ หรือคุณสมบัติที่แฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้
พัฒนา หรือทำให้ปรากฏขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัด.

ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาที่ทุกประเทศทั่วโลกเห็นความสำคัญ และกำหนด
มาตรการในการ สิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการ เทคโนโลยีและเศรษฐกิจ

- รักษา - ศึกษา
- ดูแล - ปรับปรุง
- อนุรักษ์ - พัฒนา
- ควบคุม - ส่งเสริม

คำตอบ อนุรักษ์ - พัฒนา

การทำงานโครงการนี้ จะได้รับความร่วมมือประสานงานจากทุกฝ่ายเป็นอย่างดี
..... สามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

- ถึง - ก็
- หาก - จึง
- แม้ - แต่ก็
- แม้ว่า - แต่ก็ไม่ได้

คำตอบ แม้ว่า - แต่ก็ไม่ได้

4. การสรุปความและการตีความ

เป็นข้อสอบที่ง่ายที่สุดของภาษาไทย เพราะสามารถอ่านแล้วตอบได้เลยโดยไม่ต้องมีหลักการอะไรมาก ลักษณะของโจทย์จะถามว่า ข้อใดสรุปถูกต้องหรือข้อใดตีความถูกต้อง ถ้าเจอโจทย์ประเภทนี้แล้วให้ทำก่อนเลยเพราะถ้ากลับมาทำที่หลังท่านจะมี จีบตันจนปลายไม่ถูก

หลักการทำข้อสอบสรุปความ

การสรุปความ หมายถึง การหยิบเอาความคิดหลักหรือประเด็นที่สำคัญของเรื่องมากล่าวให้เด่นชัดโดยใช้ประโยคสั้นๆ ซึ่งเมื่อสรุปความแล้วจะต้องสื่อถึงเนื้อหาทั้งหมดของบทความนั้นๆ โครงสร้างของการทำข้อสอบเรื่องการสรุปความจะมี 3 แบบ

1. ย่อเรื่องให้สั้นลง
2. อ่านแล้ววิเคราะห์สังเคราะห์
3. นำสาระสำคัญมาเป็นการสรุป

ข้อควรระวังในการทำข้อสอบที่เป็นการสรุปความมี ดังนี้

1. อ่านข้อความทั้งหมดแล้วถ้าจะสรุป ห้ามใช้ประสบการณ์ส่วนตัวเป็นอันขาด ห้ามคิดเอาเอง เพราะเขาต้องการแค่การสรุปที่มีอยู่ในบทความ
2. เลือกคำตอบเฉพาะที่มีอยู่ในบทความ หรือห้ามคิดเพิ่ม
3. สิ่งสำคัญที่คำตอบจะต้องมีคือคำสำคัญ คือสิ่งที่บทความต้องการจะกล่าวถึง หากหาคำสำคัญไม่ได้ ลองตัดคำใดคำหนึ่งในบทความออก ถ้าความหมายมันหายไปแสดงว่าคำนั้นคือคำสำคัญ
4. ถ้าบทความไม่มีการเสนอแนะ หมายความว่า ในบทความไม่มีการเสนอแนะสิ่งใดจากผู้เขียน โดยให้สังเกตคำว่า ควร, ควรจะ, จะ, ต้อง, จะต้อง, ฯลฯ ถ้าในบทความไม่มีคำเหล่านี้ คำตอบก็ต้องไม่เสนอแนะ เช่น ถ้าบทความกล่าวว่า “การกินไขมันมาก ๆ เป็นสิ่งไม่ดี” แล้วคำตอบตอบว่า “เราไม่ควรกินไขมันมาก” ถ้าเป็นเช่นนี้ตัดทิ้งได้เลยเพราะผิดแน่นอน
5. ห้ามเอาปฏิเสธมาซ้อนในบทความ คือ ถ้าบทความไม่มีคำว่า ,ไม่, ห้าม, หาก ฯลฯ แล้วในคำตอบมีคำดังกล่าว ก็ตัดทิ้งได้เลยเหมือนกัน เช่น ถ้าบทความกล่าวว่า “ทรัพยากรธรรมชาติกำลังถูกทำลาย” แล้วคำตอบตอบว่า “ขณะนี้เราห้ามทำลายทรัพยากรธรรมชาติ” ถ้าคำตอบเป็นเช่นนี้ตัดทิ้งได้เลย

ทั้ง 5 ข้อข้างต้นนี้ สามารถนำไปใช้ในหลักในการตอบข้อสอบได้ในทุกๆ ข้อที่ถามว่า ข้อความข้างต้นสรุปว่าอย่างไร

ทุกครั้งที่ทำข้อสอบที่เป็นบทความ ต้องขีดเส้นใต้คำสำคัญทุกครั้ง เพื่อความรวดเร็วเพราะหากไม่ขีดเส้นใต้คำสำคัญ ก็จะไม่สามารถสรุปสาระสำคัญได้รวดเร็ว จะเสียเวลาในการอ่านบทความหลายรอบจึงจะได้คำตอบ

ตัวอย่าง

การฝึกใจพร้อมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน ใจที่พร้อมคือใจที่มีปัญญา ยอมรับความเป็นจริงได้อย่างไม่หวั่นไหว เป็นใจที่ก่อให้เกิดความสุขสงบเป็นล้นพ้น ไม่ว่าเหตุการณ์ภายนอกจะรุนแรงวุ่นวายเพียงใดก็ตาม ใจนั้นจะสงบสุขอยู่ได้อย่างอัศจรรย์ ข้อใดสรุปถูกต้อง

1. ใจที่พร้อมเป็นใจที่เกิดปัญญา
2. ปัญญาเป็นหนทางสู่ความสำเร็จแห่งใจ
3. การฝึกใจพร้อมทำให้เกิดความสุข
4. เหตุการณ์ร้ายแรงจะคลี่คลายได้ด้วยความสะดวกของใจ

ตอบ ข้อ 3 จากบทความข้อนี้ คำสำคัญคือคำว่า การฝึกใจพร้อมก่อให้เกิดความสุขสงบ จึงสรุปได้ว่า การฝึกใจพร้อมทำให้เกิดความสุข

อาหารนมจำเป็นต้องมีคุณภาพสูง มีกระบวนการผลิตแปรรูป และการจำหน่ายที่ถูกสุขลักษณะ เพราะจุลินทรีย์สามารถทำให้ผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพหรือนำเชื้อโรคมารูคนได้ ทำนองเดียวกันจุลินทรีย์บางอย่าง ก็มีประโยชน์สามารถแปรรูปผลิตภัณฑ์ให้ได้สี กลิ่น หรือรสชาติที่ตลาดต้องการได้ และสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ร่างกายได้ ข้อใดสรุปถูกต้อง

1. อาหารที่มีคุณภาพสูงจะต้องไม่มีจุลินทรีย์ปะปนอยู่
2. จุลินทรีย์ในนมบางชนิดทำลายคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบางชนิดก็ให้ประโยชน์
3. จุลินทรีย์ทุกชนิดในอาหารสามารถสร้างประโยชน์ให้ร่างกายได้
4. อาหารนมต่างจากอาหารประเภทอื่นเนื่องจากการทำลายไม่ให้จุลินทรีย์ปะปน

ตอบ ข้อ 2 คำสำคัญของบทความนี้คือ คำว่า นม จุลินทรีย์ทำให้ผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ บางอย่างก็มีประโยชน์ จึงสรุปได้ว่า ,จุลินทรีย์ในนมบางชนิดทำลายคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และบางชนิดก็ให้ประโยชน์

ในภาษาไทย มีคำว่า “บัณฑิตย” อีกคำหนึ่งแปลว่าความเป็นบัณฑิต คำนี้ไม่ค่อยใช้ โดดในภาษาไทยมักจะใช้กับคำอื่นในรูปของคำสมาส มีความหมายเกี่ยวข้องกับสถานที่ เช่น ราชบัณฑิตยสถาน เนติบัณฑิตยสถาน เป็นต้น

ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร

1. บัณฑิตย มักใช้ในความหมายเกี่ยวกับสถานที่
2. บัณฑิตและบัณฑิตยมีการใช้และความหมายที่แตกต่างกัน
3. คำที่อ่านว่า บัน-ดิด มักใช้คู่กับคำอื่นในรูปของคำสมาส
4. บัณฑิต ใช้โดดๆ ได้ แต่บัณฑิตยใช้โดดๆ ไม่ได้

ตอบ ข้อ 1 คำสำคัญของบทความคือคำว่า บัณฑิตยใช้กับคำอื่นในรูปของคำสมาส, ความหมายเกี่ยวกับสถานที่ จึงสามารถสรุปความได้ว่า บัณฑิตย มักใช้ในความหมายเกี่ยวกับสถานที่ ข้อที่เหลือ บทความไม่ได้กล่าวถึงเลย

ปัญหาที่เกิดขึ้นภายหลังการเจรจายุติศึกบ้านร่มเกล้าระหว่างไทย -ลาว นั้นคือการเจรจาทางการเมืองว่าด้วยปัญหาเกี่ยวกับเส้นเขตแดน ข้อความนี้สรุปได้ว่าอย่างไร

1. ปัญหาเส้นเขตแดนเกิดขึ้นจากปัญหาการเจรจายุติศึก
2. ปัญหาการเจรจายุติศึกคือปัญหาการเจรจาเกี่ยวกับเส้นเขตแดน
3. เมื่อการเจรจายุติศึกจบลงปัญหาการเจรจาเกี่ยวกับเส้นเขตแดนก็ตามมา
4. ปัญหาสำคัญระหว่างไทย -ลาว คือการเจรจายุติศึกและการเจรจาเกี่ยวกับเส้นเขตแดน

ตอบ ข้อ 3 จากบทความ ,ปัญหาที่เกิดขึ้นภายหลังการเจรจายุติศึกบ้านร่มเกล้าระหว่างไทย-ลาว นั้นคือการเจรจาทางการเมืองว่าด้วยปัญหาเกี่ยวกับเส้นเขตแดน แสดงว่าข้อสรุปคือเมื่อการเจรจายุติศึกจบลงปัญหาการเจรจาเกี่ยวกับเส้นเขตแดนก็ตามมา

การเป็นนักบริหารจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงไรนั้น ไม่ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตามทฤษฎีของวิชาการบริหารมากนัก ข้อความนี้สรุปว่าอย่างไร

1. นักบริหารที่ดีจะใช้ทฤษฎีการบริหารอย่างเดียวนั้นไม่ได้
2. ทฤษฎีการบริหารบางครั้งไม่เหมาะสมกับนักบริหารที่มีความสามารถสูง
3. ความสำเร็จของนักบริหารขึ้นอยู่กับปฏิบัติตามทฤษฎีการบริหารไม่มากนัก
4. นักบริหารที่ประสบความสำเร็จอาจไม่ได้ปฏิบัติตามทฤษฎีการบริหารเลยก็ได้

ตอบ ข้อ 3 จากบทความ การเป็นนักบริหารจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงไรนั้น ไม่ขึ้นอยู่กับปฏิบัติตามทฤษฎีของวิชาการบริหารมากนัก จึงสรุปความได้ว่า ความสำเร็จของนักบริหารขึ้นอยู่กับปฏิบัติตามทฤษฎีการบริหารไม่มากนัก

การตีความ

การตีความก็คือ การวิเคราะห์บทความที่มีอยู่ แล้วคิดต่อว่ามันสามารถเป็นอย่างไรต่อไปได้บ้าง ในการอ่านตีความนั้น จะต้องใช้สติปัญญาแห่งทะเลสิ่งทีอ่านทั้งหมด กล่าวคือ ท่านจะต้องอ่านแล้วสามารถเข้าใจเจตนา และสรุปความคิด จับใจความสำคัญ และอธิบายขยายความให้ได้ การตีความจึงยากกว่าการสรุปความความนิดหน่อย

นั่นหมายถึง คุณต้องสรุปข้อความนั้นให้ได้ก่อน แล้วคิดต่ออีกนิดหน่อย โดยไม่ได้หมายถึงให้คิดออกนอกโลกไปเลย เช่น สมมติว่าเราพูดถึงการโคจรของดวงจันทร์ แต่เราไปตีความว่าดวงจันทร์มีกระต่ายอยู่อันนี้ก็ออกนอกโลกไปเลยผิดแน่นอน

สิ่งสำคัญของการอ่านตีความอยู่ที่การใช้ความคิดตีความหมายของคำหรือข้อความทั้งหมดรวมทั้งคำแหวดล้อมหรือบริบททุกอย่างที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่อ่านนั้นได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ท่านจะตีความเรื่องทีอ่าน ได้ลึกซึ้งเพียงไร ขึ้นอยู่กับวัย ประสบการณ์ สติปัญญา และการฝึกฝนเป็นสำคัญ

หลักการทำข้อสอบตีความ

1. สรุปความ จับประเด็นสำคัญให้ได้ก่อนเป็นประการแรก
2. ดูเจตนาของผู้เขียนให้ตีว่าเขาอยากบอกอะไร
3. คิดเพิ่มจากการสรุปความ แต่อย่าคิดเพิ่มมากเกินไป โดยถ้าเนื้อหาบอกข้อมูลไว้ 10

คำตอบที่คิดเพิ่มนั้นเนื้อหาต้องไม่เกิน 15

4. ไม่จำเป็นต้องตอบตรงตามตัวอักษรที่มีอยู่ในบทความก็ได้
5. ถ้าเหลือคำตอบที่สามารถตอบได้ 2 ข้อให้นำคำตอบแต่ละข้อไปวางไว้หน้าบทความ แล้วใส่คำเชื่อมให้มันสอดคล้อง หลังจากนั้นให้อ่านเนื้อความทั้งหมด ถ้ามันดูมีเหตุผล มีความสัมพันธ์กันแสดงว่าข้อนี้แหละถูกต้อง

ตัวอย่าง

การวินิจฉัยความขัดแย้งของกฎหมายเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่ฝ่ายบริหารในระบบประชาธิปไตยไม่สามารถกระทำได้ จึงต้องเป็นหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ ข้อใดตีความได้ถูกต้อง

1. ความขัดแย้งของกฎหมายเกิดจากการทำหน้าที่ของฝ่ายบริหาร
2. ฝ่ายบริหารไม่มีอำนาจในการวินิจฉัยความขัดแย้งของกฎหมาย
3. ข้อขัดแย้งทางกฎหมายเกิดจากการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ
4. ฝ่ายบริหารและศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ร่วมกันในการหาข้อยุติในข้อขัดแย้ง

ตอบ ข้อ 2 จากข้อความสรุปได้ว่า ฝ่ายบริหารไม่สามารถวินิจฉัยความขัดแย้งของกฎหมายได้ จึงเป็นหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ สามารถตีความได้ว่า ฝ่ายบริหารไม่มีอำนาจในการวินิจฉัยความขัดแย้งของกฎหมาย

ข้อ 1 ผิดเพราะบทความไม่ได้บอกว่า ความขัดแย้งเกิดได้อย่างไร

ข้อ 3 ผิดเพราะบทความไม่ได้กล่าวถึง

ข้อ 4 ผิดเพราะบทความไม่ได้บอกว่ามีหน้าที่ร่วมกัน

ประตูสามยอดเป็นประตูกำแพงเมืองซึ่งสร้างขึ้นในรัชกาลที่ 5 โดยสร้างเป็นประตูสามช่อง มียอดทั้งสามช่อง นับตั้งแต่นั้นชาวบ้านก็พากันเรียกประตูดังกล่าวว่า ประตูสามยอด ข้อใดตีความได้ถูกต้อง

1. ชาวบ้านเป็นผู้สร้างประตูเมือง
2. กำแพงเมืองนิยมสร้างให้มียอด
3. “ประตูสามยอด” ได้ชื่อจากลักษณะของการสร้าง
4. เริ่มมีการสร้างกำแพงเมืองในสมัยรัชกาลที่ 5

ตอบ ข้อ 3 จากบทความสรุปได้ว่า ชาวบ้านเรียก ประตูสามยอด จากลักษณะของประตูที่มีสามช่องและมียอดทั้งสามช่อง ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ประตูสามยอด ได้ชื่อจากลักษณะของการสร้าง

- ข้อ 1 ผิดเพราะ โจทย์ไม่ได้บอกว่าชาวบ้านเป็นผู้สร้างประตู
- ข้อ 2 ผิดเพราะ โจทย์ไม่ได้กล่าวถึง
- ข้อ 4 ผิดเพราะ โจทย์ไม่ได้กล่าวเรื่องการเริ่มสร้างกำแพง

5. ความเข้าใจในการอ่านบทความสั้น และบทความยาว

โจทย์ข้อสอบที่เป็นเรื่องบทความสั้น ถือว่ายังไม่ยากนักเนื่องจากสามารถหาคำตอบได้เลยไม่ต้องคิด เพียงแต่ต้องใช้สมาธิในการทำให้มาก เพราะหากกวาดกวาด คำตอบที่ได้อาจเปลี่ยนไปตามความคิดของตนเอง

ลักษณะของข้อสอบที่เป็นบทความสั้น คือ โจทย์จะมีเนื้อเรื่องที่มีความยาวไม่เกิน 10 บรรทัดแล้วก็มีคำถามตามมา ซึ่งคำถามในบทความสั้นก็จะมี ดังนี้

1. สารสำคัญหรือใจความสำคัญของบทความคืออะไร คำตอบที่ได้ก็ต้องประกอบไปด้วย คำสำคัญ+สรุปความ (มักอยู่ส่วนต้นและส่วนท้าย) ซึ่งเมื่อโจทย์ถามสารสำคัญกับใจความสำคัญหากคำตอบไม่มีคำสำคัญ ท่านสามารถตัดทิ้งได้เลย ซึ่งคำตอบจะมี ดังนี้

- 1) ให้ข้อคิด คือ อ่านแล้วได้อะไรไปปฏิบัติ
 - 2) เตือนสติ จะเหมือนกับให้ข้อคิด แต่ก็มีกรยกตัวอย่างประกอบ
 - 3) เสนอแนะ ชี้แนะ แนะนำ ซึ่งเราก็จะพบคำว่า ควร ควรจะ จะ ต้อง น่า ฯลฯ
 - 4) จรรโลงใจ คือ อ่านแล้วสบายใจ
 - 5) โน้มน้าวใจ คือ ข้อความมีการชักจูงใจให้เราปฏิบัติตาม
 - 6) ให้ข้อมูลจะเป็นการบอกเล่าเรื่องราว มีสถิติ ตัวเลขต่าง ๆ
 - 7) ชี้แจง เป็นการอธิบายเรื่องที่มีการเข้าใจผิดหรือเรียกง่าย ๆ ว่าเป็นการแก้ตัว
 - 8) ให้ความรู้ คือ ถ้าหาในข้อ 1-7 ไม่มีให้ตอบให้ความรู้
2. ลักษณะของบทความ มีลักษณะอย่างไร เช่น บทความ ข่าว พงศาวดาร สารคดี ฯลฯ
3. ตั้งชื่อเรื่องว่าอย่างไร (ชื่อจะต้องสื่อถึงเรื่องทั้งหมด)
4. น้ำเสียงของผู้แต่ง เช่น หดหู่ สงสาร เศร้าใจ มีความสุข ฯลฯ
5. ข้อใดถูกต้อง ข้อใดไม่ถูกต้องตามบทความ ซึ่งจะต้องอ่านอย่างละเอียด
6. ถามรายละเอียดในบทความ
7. ทรรศนะ ความคิดเห็น คืออะไร (ให้สังเกตเนื้อหาจากคำว่า ควร ควรจะ จะ ต้อง น่า น่าจะ คิด คิดว่า)
8. ข้อใดอนุมานได้จากข้อความข้างต้น การอนุมาน หมายถึงการคาดคะเนตามหลักเหตุผล ซึ่งในที่นี้ให้ยึดเหตุผลที่กล่าวในบทความเป็นหลัก ไม่เอาประสบการณ์ส่วนตัวมาใส่เด็ดขาด

หลักการทำข้อสอบอ่านบทความสั้น

1. อย่าอ่านกลับไปกลับมา อ่านข้างบนที่ อ่านคำตอบที่ เสียเวลา แล้วบางทีเราจะหลงเอาประสบการณ์ไปใส่อีกด้วย

2. ห้ามนำคำตอบที่มีคำที่แสดงถึงการปฏิเสธมาตอบ หากว่าบทความไม่มีคำปฏิเสธข้อนี้ จะเหมือนกับการสรุปความ

3. ถ้าบทความไม่มีการเสนอแนะ คำตอบก็ห้ามมีการเสนอแนะ สังเกตจากคำว่า ควร, ควรจะ, จะ, จะต้อง ฯลฯ

เทคนิคการดูกลุ่มคำที่สำคัญในบทความสั้น

ถามประโยคสำคัญดูคำต่อไปนี้

ทำให้ ปรากฏ เกิดขึ้น เกิดจาก บรรลุผล สำเร็จตามเป้าหมาย แต่ หรือคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำเหล่านี้ (ทำให้ + ประโยคสำคัญ) กรณีที่บทความสั้นมีคำกริยาสำคัญอยู่หลายคำที่ซ้ำกันให้ดูกริยาตัวสุดท้าย เช่น ถ้ามีคำว่าทำให้อยู่หลายตัว ให้ดูคำว่าทำให้ตัวสุดท้าย (ถ้าในบทความมีคำว่า “เพราะ” มากกว่าหนึ่งคำให้ดูคำว่า “เพราะ” ตัวแรก ถ้ามีคำว่า ทำให้ หรือกริยาสำคัญตามข้อ 1 นี้ ให้ดูคำว่า ทำให้ หรือกริยาสำคัญตัวสุดท้าย ถ้ามีคำว่า เพราะและคำว่า ทำให้ อยู่ในบทความเดียวกันให้ดูคำว่า ทำให้ หลังคำพวกนี้คือคำตอบ

ถามจุดประสงค์ของบทความดูคำต่อไปนี้

เพื่อ สำหรับ (เพื่อ + จุดประสงค์) คำว่า เพื่อ หรือ สำหรับ ถ้าอยู่ท้ายประโยคจะสำคัญ และสามารถนำประโยคที่อยู่ท้ายคำว่าเพื่อมาตอบได้

เปลี่ยน เปลี่ยนเป็น แทน กลาย กลายเป็น แทนที่ ให้ความหมายถึง การเปลี่ยนแปลงจากสิ่งหนึ่งสู่สิ่งหนึ่ง ถ้ากลุ่มคำนี้อยู่ในบทความ ในข้อเลือกที่ถูกต้องจะต้องมีคำกลุ่มนี้ด้วยและคำนามสำคัญจะอยู่หลังคำกลุ่มนี้ การตอบให้มีคำนามตัวนี้ด้วย เช่นกัน

ถ้าในบทความมีคำว่า จำเป็น หรือคำว่า ไม่จำเป็น ข้อที่ถูกอาจบอกว่าจำเป็นหรือไม่จำเป็นก็ได้ รวมทั้งคำว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ข้อที่ถูกจะมีคำว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ถ้า หาก ให้ความหมายเป็นประโยคเงื่อนไข (ถ้า + ประโยคเงื่อนไข) พิจารณาข้อเลือกมีคำกลุ่มนี้หรือไม่

- ไม่มีคำกลุ่มนี้ ถือว่าข้อความนั้นเป็นเพียงส่วนขยายให้ตัดออก
- มีคำกลุ่มนี้ การตอบให้เน้นเงื่อนไขในบทความ
- ถ้ามีคำว่า ถ้า, หาก อยู่ในบทความ ถ้าในข้อเลือกมีคำพวกนี้อยู่ด้วยให้ตอบข้อนั้นได้เลย แต่ถ้าไม่มีคำว่า ถ้า, หาก อยู่ในบทความแต่ละในข้อเลือกมี ข้อเลือกนั้นผิดทันที

น้อยกว่า มากกว่า ต่ำกว่า สูงกว่า (กลุ่มแสดงการเปรียบเทียบขั้นกว่า) ถ้ากลุ่มคำนี้อยู่ในบทความ ในข้อเลือกที่ถูกต้องจะมีคำกลุ่มนี้ด้วย หากมีคำเปรียบเทียบกว่า 1 ข้อเลือก พิจารณาว่าบทความเป็นการเปรียบเทียบเรื่องใด และจะต้องเป็นเรื่องเดียวกับข้อเลือกที่ถูกต้อง หากไม่มีในบทความแต่ในข้อเลือกมี ข้อนั้นผิดทันที

ทั้งหมด ทั้งสิ้น สิ่งแรก สิ่งเดียว อันเดียว เท่านั้น ที่สุด ยกเว้น นอกจาก เว้นแต่ (กลุ่มคำที่เพื่อต้องการเน้นปริมาณทั้งหมด) หากบทความมีคำกลุ่มนี้ในตัวเลือกที่ถูกต้องจะต้องมี

คำกลุ่มนี้เช่นเดียวกัน หากบทความไม่มีคำกลุ่มนี้ แต่ในข้อเลือกกลับมีคำกลุ่มนี้ถือว่าข้อเลือกนั้น ผิดทันที (อย่าตอบข้อเลือกที่เน้นเจาะจง ถ้าบทความไม่มีเช่น ที่สุด เฉพาะ เท่านั้น)

เพราะ เนื่องจาก (เพราะ + ประโยคเหตุผล) เน้นการเปลี่ยนประโยคจากเพราะ เนื่องจาก เป็นประโยคทำให้ข้อสอบเน้นการตอบประโยคสาเหตุ + นามสำคัญ (ประธาน) ถ้าบทความมีความว่าเพราะอยู่หลายที่ ให้ดูคำว่าเพราะตัวที่หนึ่ง ถ้าบทความมีคำว่าเพราะและกิริยาสำคัญเช่นคำว่า ทำให้ ให้ดูที่คำว่าทำให้

ตระหนัก คำนึง (ตระหนัก+ถึง คำนึง + ถึง) นามที่อยู่ข้างหลังตระหนัก + ถึง จะต้องเป็น นามสำคัญรองจากประธาน และคำนามนี้จะต้องอยู่ในข้อเลือกที่ถูกต้อง

แต่ ทั้งๆ ที่ อย่างไรก็ตาม แม้...แต่ ไม่....แต่ (แต่+ ประโยคขัดแย้ง) ถ้าเป็นบทความสั้น แต่+ประโยคสำคัญ ถ้าเป็นบทความยาว แต่+ใกล้ประโยคสำคัญ

ถามหาพรรคนะผู้เขียน ดูคำว่า ควร ควรจะ อาจ อาจจะ น่า น่าจะ คิด คิดว่า คาด คาดว่า เชื่อว่า แนะนำ เสนอ ศักยภาพ เสนอนำ แนะนำ ความสามารถ ใช้กับข้อสอบที่ถามว่า ผู้เขียน คิดว่าอย่างไร จุดประสงค์ของผู้เขียน เป้าหมายของผู้เขียน จุดประสงค์ของบทความ ความต้องการของผู้เขียน กลุ่มคำพรรคนะส่วนมากจะวางไว้ท้ายข้อความ ท้ายคำกลุ่มนี้ + ประเด็น สำคัญ

เปรียบเสมือน เปรียบเหมือน เสมือน ดุจ ประดุจว่า (กลุ่มคำแสดงการเปรียบเทียบ อุปมา อุปมัย) ข้อสอบจะเน้นบทความเชิงเปรียบเทียบอุปมา อุปมัย เช่น เปรียบเทียบเปลือกไม้กับ ขนบท ในการตอบให้เอาส่วนท้ายของบทความมาเป็นจุดเน้น

ดังนั้น เพราะฉะนั้น จึง ดังนั้น + นามสำคัญ+ จึง (ดังนั้น+ข้อสรุป จึง+ สรุป) คำที่อยู่ หลังคำกลุ่ม 1 นี้จะต้องเป็นข้อสรุปของบทความ และสามารถเอาคำที่อยู่หลังกลุ่มนี้มาตอบ ส่วนมากจะใช้กับคำถามประเภทสาระสำคัญ ใจความสำคัญหรือสรุป

พบ พบว่า ต้องการ ประรณนา (พบว่า + นามสำคัญ) คำที่อยู่หลังกลุ่มนี้จะเป็น สาระสำคัญ ส่วนมากแล้วจะพบตอนต้นของบทความ

ผลต่อ ผลกระทบ ส่งผลต่อ อิทธิพลต่อ เอื้ออำนวยต่อ (ผลต่อ + นามสำคัญ) คำนามที่อยู่หลังคำกลุ่มนี้จะเป็นนามสำคัญรองจากประธาน พิจารณาว่าในข้อเลือกที่ถูกต้องจะมีคำนามนี้ พบมากตอนท้ายของบทความ (ถ้ามีคำเหล่านี้อยู่ในคำตอบข้อไหนข้อนั้นมีโอกาสถูก 60%

ทั้ง.....และ และ ระหว่าง.....กับ กับ (กลุ่มคำที่มีคำนามสำคัญ 2 ตัว) การตอบข้อเลือก ที่ถูกต้องจะมีคำนามทั้ง 2 ตัว ข้อสอบส่วนมากจะมีส่วนขยายที่ยาว ให้ตัดส่วนขยายออก และถือว่า นามทั้ง 2 ตัวเป็นนามสำคัญ

นับว่า ถือว่า เรียกว่า อันนับว่าเป็น ถือว่าได้เป็น (กลุ่มคำที่วางประธานไว้ท้ายบทความ) คำกลุ่มนี้+ ประธาน (นามสำคัญ) จะวางไว้ตอนท้ายบทความ ในการตอบให้เน้นประธาน หรือนาม สำคัญตัวนี้

นอกจาก.....แล้วยัง..... นอกจาก.....ยังต้อง.....ไม่เพียงแต่.....แล้วยัง.....
(กลุ่มคำที่ให้ความหมายนอกเหนือจากที่กล่าวมาหรือมีความหมายหลายอย่าง) การตอบให้ตอบในลักษณะไม่ได้มีเพียงอย่างเดียว มีหลาย ๆ อย่าง มีทั้งสองอย่าง หรือการตอบตามโครงสร้างไวยากรณ์ โดยเน้นประโยคหลังคำว่า แล้ว ยัง ต้อง

บาง บางสิ่ง บางอย่าง บางประการ ประการหนึ่ง จำนวนที่ไม่ใช่ทั้งหมด (กลุ่มคำเพื่อต้องการเน้นปริมาณไม่ใช่ ทั้งหมด) หากคำเหล่านี้อยู่ในตัวเลือกใด ส่วนมากจะถูกตัด แต่หากมีคำเหล่านี้หลายตัวเลือกให้พิจารณาคำเหล่านี้ทำหน้าที่ขยายคำนามตัวใดในตัวเลือกต้องขยายคำนามตัวเดียวกัน

โดยเฉพาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (กลุ่มคำเพื่อใช้เน้น) หากคำกลุ่มนี้รวมกับคำนามตัวเดียว หมายถึงการเน้นเพื่อใช้ตอบคำถาม แต่ถ้ารวมกับคำนามหลายตัว หมายถึง ยกตัวอย่างสามารถตัดออกได้

เป็นที่น่าสังเกตว่า สังเกตว่า อย่างไรก็ตาม (กลุ่มคำที่ต้องการเน้นการขึ้นย่อหน้าใหม่ (พิเศษ) ข้อความหรือนามที่อยู่หลังกลุ่มนี้สามารถนำไปตอบได้ ส่วนมากเน้นขึ้นต้นย่อหน้าซึ่งบอกความหมายว่าย่อหน้านั้นเป็นย่อหน้าพิเศษ (มีคำถามซ่อนอยู่)

ที่ ซึ่ง อัน เพื่อ ใน โดย ด้วย สำหรับ ของ จาก ตาม (กลุ่มคำนี้เป็นส่วนขยาย) หากกลุ่มคำนี้อยู่กลางประโยคถึงเป็นส่วนขยายสามารถตัดออกได้ แต่มีบางคำ เช่น เพื่อ สำหรับ จะต้องพิจารณาดำแหน่งของคำ

ประธาน + เป็น นับเป็น ถือเป็น (กลุ่มคำที่ใช้หาประธาน) ใช้เมื่อบทความให้หาประธานแบบง่าย หรือข้อสอบเรียงประโยค โดยส่วนมากแล้วการหาประธานในบทความจะหาได้จากคำนามในข้อเลือกที่ซ้ำ ๆ หรือหาได้จากกรกรกล่าวซ้ำคำนามตัวเดิมในประโยคที่สอง

ตัวอย่าง

ข้อใดเป็นเจตนาของผู้เขียนข้อความนี้

“การอยู่ใกล้คนฉลาดนั้น แม้จะอยู่ในนรกก็ยังดีกว่าอยู่ร่วมกับคนโง่บนสวรรค์ เพราะคนฉลาดย่อมแสวงหาความสุขได้ แม้ในเรื่องหรือเหตุการณ์ที่น่าจะเป็นทุกข์ มองในมุมกลับคนโง่ย่อมประสบความสำเร็จในทุกๆ เรื่อง แม้ในเรื่องที่น่าจะสุข”

1. เสนอให้เปลี่ยนมุมมอง
2. สอนให้เลือกคบคน
3. แนะนำให้หาความสุข
4. เตือนให้รู้จักปรับตัว

ตอบ ข้อ 2 จากบทความความหมายว่า การอยู่ใกล้คนฉลาดนั้น แม้จะอยู่ในนรกก็ยังดีกว่าอยู่ร่วมกับคนโง่บนสวรรค์ เป็นการสอนให้เลือกคบคนฉลาดที่แม้จะอยู่ในที่ที่ไม่ดีก็ยังดีกว่าคบคนโง่ที่อยู่ในสถานที่ที่ดี

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 - 2

“การสะกดคำได้ถูกต้องเป็นเครื่องหมายสำคัญอย่างหนึ่งของผู้ได้รับการศึกษาอย่างดีแล้ว ผู้ที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาแล้วไม่ควรเขียนสะกดคำผิด เพราะหากไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ คำใดก็สามารถเปิดพจนานุกรมดูได้ คนที่เขียนผิดน่าจะเป็นคนที่มีการศึกษาน้อย หรือคนที่มักง่ายเท่านั้น”

1. ข้อใดมีความหมายสอดคล้องกับข้อความข้างต้นมากที่สุด

1. ลูกผู้ชายลายมือนั้นคือยศ
2. สำเนียงส่อภาษา กิริยาส่อสกุล
3. เมื่อเล็กใฝ่ศึกษาเมื่อหน้าเต็บใหญ่จะมีผล
4. คนไทย คำไทย เขียนให้ได้ใช้ให้ถูก

ตอบ ข้อ 4 คนไทย คำไทย เขียนให้ได้ใช้ให้ถูก

2. ข้อใดเป็นทรศนะของผู้เขียนบทความนี้

1. คนที่เรียนมาน้อย ส่วนมากเขียนภาษาไทยถูกต้อง
2. คนที่เขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องเป็นผู้มีการศึกษาสูง
3. คนที่ใส่ใจมักเขียนภาษาไทยถูกต้องเสมอ
4. คนมักง่ายทำอะไรก็ผิด

ตอบ ข้อ 3 จากบทความ , ผู้ที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาแล้วไม่ควรเขียนสะกดคำผิด เพราะหากไม่ทราบหรือไม่แน่ใจคำใดก็สามารถเปิดพจนานุกรมดูได้ จึงแสดงถึงทรศนะของผู้แต่งที่ว่า , คนที่ใส่ใจมักเขียนภาษาไทยถูกต้องเสมอ

อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2 โดยพิจารณาตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุด

“พวกเราทุกคนควรช่วยกันประหยัดพลังงาน เพื่อจะได้มีพลังงานใช้ต่อไป เพราะถ้าเราไม่ประหยัดกิจการทุกอย่างในบ้านเมืองก็ชะงักงันไปหมด ความเดือดร้อนก็จะเกิดขึ้นทั่วไปทุกระดับของสังคม”

1. ข้อใดไม่ใช่เจตนาของผู้เขียนข้อความข้างต้น

1. โน้มน้าวใจ
2. ขอร้อง
3. เชิญชวน
4. แนะนำ

ตอบ ข้อ 2 จากบทความไม่มีเจตนาขอร้อง มีแต่การแนะนำโน้มน้าวใจ พร้อมทั้งเชิญชวนให้ช่วยกันประหยัดพลังงาน

2. ข้อความข้างต้นใช้กลวิธีในการนำเสนอตามข้อใด

1. แสดงเหตุผลที่หนักแน่น
2. แสดงให้เห็นทั้งด้านดีและด้านเสีย
3. แสดงให้ประจักษ์ถึงการมีส่วนร่วม
4. แสดงให้ประจักษ์ถึงความน่าเชื่อถือของผู้พูด

ตอบ ข้อ 4 จากบทความแสดงถึงแสดงให้ประจักษ์ถึงความน่าเชื่อถือของผู้พูด

การทำความเข้าใจบทความยาว

ลักษณะของข้อสอบที่เป็นบทความยาวในปัจจุบันนั้น ความยาวจะยาวไม่มาก ประมาณไม่เกินครึ่งหน้ากระดาษ เห็นข้อสอบแล้วต้องอ่านให้ได้เลย เพราะคำตอบจะอยู่ในบทความนั้นแหละ ไม่ต้องคิดอะไรมาก

บทความยาว ลักษณะข้อสอบนั้นจะเป็นงานเขียนประเภทร้อยแก้ว หากท่านมีประสบการณ์ในการอ่านหนังสือ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ทั่วไปจะได้เปรียบ เพราะย่อมจะทำความเข้าใจบทความนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม แม้จะไม่มีลักษณะนิสัยที่ชอบอ่านหนังสือ แต่เข้าใจหลักการทำ ก็อาจจะทำข้อสอบแบบนี้ได้ดีเช่นกัน

หลักการทำข้อสอบบทความยาว

1. อ่านโจทย์ก่อนเลย แล้วขีดเส้นใต้คำถามหรือคำที่ท่านสังเกตได้ง่าย เพราะเวลาไปอ่านบทความจะได้สังเกตคำเหล่านั้น เพื่อจะนำมาเป็นคำตอบได้โดยไม่ต้องอ่านบทความทั้งหมดก็เป็นได้

2. อ่านบทความคร่าวๆ พร้อมขีดเส้นใต้คำสำคัญไว้ จะได้ไม่ต้องกลับมาอ่านทั้งหมดอีกรอบเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยใจความสำคัญหรือสาระสำคัญของบทความยาวนั้นจะสามารถหาได้ 2 ลักษณะ คือ

(1) มักจะวางไว้ 4 ตำแหน่ง ได้แก่ ส่วนต้นของข้อความ ส่วนกลางของข้อความ, ส่วนท้ายของข้อความ, ส่วนต้น+ส่วนท้ายของข้อความ

(2) ใจความสำคัญปรากฏอยู่ในแต่ละย่อหน้าซึ่งท่านจะต้องสามารถสรุปรวบยอดความคิดทั้งหมดด้วยตนเอง

3. เมื่อท่านอ่านจบ ท่านจะต้องทราบว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร และใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร

การอ่านจับใจความงานเขียนประเภทบทความให้ได้ถูกต้องและรวดเร็วมีข้อสังเกตเป็นแนวทางเพิ่มเติม ดังนี้

1. จุดชี้แนะใจความสำคัญของบทความที่สามารถค้นคว้าได้เร็วที่สุดเป็นอันดับแรก คือ ชื่อเรื่องเพราะบทความ โดยทั่วไปมุ่งเสนอทรรศนะและเหตุผลอย่างตรงไปตรงมา ชื่อเรื่องจึงมักไม่ซับซ้อนและบ่งชี้หัวใจสำคัญหรือแก่นเรื่องไว้เป็นส่วนมาก ถ้าชื่อเรื่องยังทำให้จับใจความได้ไม่ชัดเจน จึงคอยค้นหาจากรายละเอียดในเรื่องต่อไป

2. บทความเรื่องหนึ่งถ้ามีหลายย่อหน้า ในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความสำคัญอย่างหนึ่ง เมื่อนำใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้ามาพิจารณาร่วมกัน จะมองเห็นใจความสำคัญที่สุดของเรื่องได้ง่ายขึ้น

3. งานเขียนประเภทบทความมักเกี่ยวข้องกับข่าวและสถานการณ์ที่ทันสมัยอยู่ในความสนใจของประชาชนการพิจารณาความหมายและใจความสำคัญของบทความให้ได้ถูกต้องชัดเจนและรวดเร็ว จึงควรมีประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับข่าวของเหตุการณ์ในเรื่องนั้นด้วย บทความส่วนมากจึงนิยมเขียนนิยามอ่านในหนังสือพิมพ์มากกว่าสื่อประเภทอื่น

4. บทความบางเรื่องผู้เขียนไม่เสนอทรรศนะหรือสาระสำคัญอย่างตรงไปตรงมา จึงควรสังเกต ทางเสียงหรือน้ำเสียงของผู้เขียนไปพร้อมกันด้วย เพื่อสรุปให้ได้ว่าผู้เขียนต้องการเสนอแก่นเรื่องที่แท้จริงอย่างไรหรือในบางเรื่องมีการเลือกขนาดตัวพิมพ์เพื่อเน้นจุดสำคัญเป็นพิเศษ ซึ่งอาจมีส่วนชี้แนะใจความสำคัญของบทความได้บ้างเหมือนกัน

ตัวอย่าง

คำชี้แจง อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามท้ายข้อความนั้น

อ่านบทความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามตอนท้ายบทความนั้น (ข้อ 1 - 4)

การฝึกอบรมทรัพยากรมนุษย์ ถือเป็นการลงทุนอย่างทรงคุณค่า หากมองในแง่การเพิ่มผลผลิตและคงประสิทธิภาพไม่ได้ว่าการเติมคุณภาพให้คนในองค์กรถือเป็นปัจจัยหนุนนำมาสู่ความสำเร็จของธุรกิจอุตสาหกรรมที่ต้นตัวในเรื่องนี้มีอยู่หลายประเภท เช่น สถาบันการเงิน ปีโตรเคมี โรงแรมอุตสาหกรรมรถยนต์ ฯลฯ บุคลากรในองค์กรที่มีโอกาสคือพนักงานเพศชาย อายุน้อย มีตำแหน่งระดับหัวหน้างานขึ้นไป ส่วนใหญ่ทำงานในสถานประกอบการขนาดใหญ่

การพัฒนาทรัพยากรในบริษัทไทย ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาจะมีเป้าหมายคือ การพัฒนาบุคลากรในองค์กรจะแตกต่างกันตามสไตล์ของแต่ละชาติ สำหรับการพัฒนาบุคลากรแบบไทยจะพยายามทุกวิถีทางที่จะสนับสนุนให้พนักงานได้ใช้เวลาและความพยายามของตนให้มากที่สุด มิใช่เพียงแต่รอให้องค์กรหยิบยื่นหรือวางแผนอย่างเดียวเท่านั้น ตัวเองก็มีส่วนอย่างมากในการปลุกกระแสดังกล่าว

การพัฒนาบุคลากรนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแยกให้ชัดเจนว่าดำเนินการกับกลุ่มใดบ้างที่ผ่านมามีการแยกออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่คือ ผู้บริหารระดับสูง พนักงานวิชาชีพ พนักงานเทคนิค และพนักงานระดับ อันจะทำให้สามารถเน้นหรือเพิ่มทักษะตามเนื้องานหรือภารกิจที่รับผิดชอบได้ตรงจุด มิใช่การปูพรมแบบไร้เป้าหมาย

สำหรับองค์กรต่างประเทศที่เข้ามาดำเนินธุรกิจในบ้านเราอย่างญี่ปุ่นก็เป็นอีกสไตล์หนึ่ง ญี่ปุ่นเน้นเรื่อง “ออนเดอะจ๊อบเทรนนิ่ง” ซึ่งทำอย่างจริงจังยิ่งมากกว่าใคร โดยจะมีรุ่นพี่คอยสอนงานให้อย่างเป็นทางการแบบชัดเจน ดังนั้นการเติบโตในแต่ละสายงานมีส่วนสืบเนื่องมาจากการยกระดับตัวเองของแต่ละคนด้วย เพราะว่ามีโอกาสได้เจอเรื่องค่าตอบแทนในส่วนรายได้ ตำแหน่งที่ก้าวหน้ามาเป็นตัวจูงใจให้พนักงานขวนขวายพัฒนาตนเอง หากใครไม่ใส่ใจหรือกระตือรือร้นโอกาสจะไต่เต้าขึ้นสูงย่อมเป็นไปได้ยากหรือไม่มีโอกาสเลย

ส่วนบริษัทสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในองค์กรมากที่สุด เนื่องจากการแข่งขันกับเทคโนโลยีตลอดเวลา หากปล่อยให้คุณภาพของตนเองทรงตัวอยู่อย่างเดิม โอกาสที่จะมีทางรอดในธุรกิจจึงเป็นยาก จะเห็นได้ว่าบริษัทสหรัฐอเมริกาที่เข้ามาลงทุนในบ้านเราหรือแถบใดก็ตามมักจะทุ่มทุนเรื่องนี้อย่างจริงจัง แม้ไม่มากครั้งแต่ต้องได้ผลอย่างยอดเยี่ยมจริง ๆ

1. ชื่อเรื่องที่เหมาะสมที่สุด คือ

1. การพัฒนาบุคลากรกับการพัฒนาประเทศ
2. ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร
3. วิธีการพัฒนาบุคลากร
4. เทคโนโลยีกับการพัฒนาบุคลากร

ตอบ ข้อ 3

ข้อความ การพัฒนาทรัพยากรในบริษัทไทย ญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาจะมีเป้าหมายคือ การพัฒนาบุคลากรในองค์กรจะแตกต่างกันตามสไตล์ของแต่ละชาติ เป็นสาระสำคัญ ชื่อเรื่องจะต้องสื่อถึงสาระสำคัญ

2. การพัฒนาบุคลากรสไตล์ญี่ปุ่นโดยเน้นเรื่อง ออนเดอะจ๊อบเทรนนิ่ง มีความหมายว่า

1. เน้นการศึกษาทฤษฎีก่อนลงมือปฏิบัติจริง
2. เน้นการสอนงานให้ปฏิบัติจริงโดยผู้ที่มีความชำนาญ
3. เน้นการปฏิบัติจริงควบคู่ไปกับการฝึกอบรม
4. เน้นการปฏิบัติจริงโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

ตอบ ข้อ 2

จากข้อความ ญี่ปุ่นเน้นเรื่อง ออนเดอะจ๊อบเทรนนิ่ง ซึ่งทำอย่างจริงจังมากกว่าใคร โดยจะมีรุ่นพี่คอยสอนงานให้อย่างรูปแบบชัดเจน

3. บริษัทของประเทศใดที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรในองค์กรมากที่สุด

1. สหรัฐอเมริกา
2. ไทย
3. ญี่ปุ่น
4. เท่าเทียมกันทุกประเทศ

ตอบ ข้อ 1 จากข้อความ ส่วนบริษัทสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรในองค์กรมากที่สุด เนื่องจากเป็นการแข่งขันกับเทคโนโลยีตลอดเวลา

4. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์จากการพัฒนาบุคลากร

1. เพิ่มทักษะให้แก่บุคลากร
2. เพิ่มผลผลิตให้แก่องค์กร
3. เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดองค์กร
4. เพิ่มความกระตือรือร้นในการทำงานให้แก่พนักงาน

ตอบ ข้อ 3 เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดองค์กร

5. สิ่งที่เหมือนกันสำหรับการพัฒนาบุคลากรของไทย ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาคือเรื่องใด

1. วิธีการพัฒนาบุคลากร
2. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากร
3. ความถี่ในการพัฒนาบุคลากร
4. วัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคลากร

ตอบ ข้อ 4 จากข้อความ การพัฒนาทรัพยากรในบริษัทไทย ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกาจะมีเป้าหมาย คือ การพัฒนาบุคลากรในองค์กร